

ב"ה

התהלכות

שבבי קודש • אמרות • ביטויים מיוחדים

יוצא לאור על ידי
צעירי אגודת חב"ד המרכזית
חג השבועות ה'תשפ"ו

פתח דבר

לקראת חג השבועות הבעל"ט – הננו מוציאים לאור במהדורה חדשה קובץ הכולל:
א. לקט שיחות, אמרות, ומענות קודש מכ"ק אדמו"ר על גודל מעלת ה"תהלכה" והשתתפות בה, שנערך על ידי הרה"ת ר' מיכאל אהרן שי' זליגסון.
לתועלת הציבור הרחב, הבאנו בחוברת זו תרגום של השיחות לשפת המדינה, ובוודאי יוסיף הדבר חיות בקיום תוכן השיחות במעשה בפועל. התרגום נעשה על ידי הרה"ת ר' שלום דובער שי' וויינברג והרה"ת יהודה ליב אלטיין.
ב. שיחת קודש להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" ומזכירות כ"ק אדמו"ר בעניין זהירות על שיעור הקבוע בשתיית משקה (כוסות קטנות) למשתתפי ה"תהלכה", תוך הדגשת חומרת הענין והאחריות האישית שנטל כ"ק אדמו"ר על התהלכה.
הנ"ל באדיבות מערכת הספר "ועבדי דוד", הנמצא בשלבי עריכה, על הרה"ח הרה"ת רב-פעלים וכו' ר' דוד ראסקין ע"ה, יו"ר "צעירי אגודת חב"ד" המרכזית מיום היווסדה ולמעלה מיובל שנים. מדור המענות קודש שמתפרסמים בקובץ זה, באדיבות מערכת 'ליקוט מענות קודש', ותודתנו נתונה להם.
הקובץ נדפס לעילוי נשמת הרה"ח הרה"ת ר' שמואל מנחם מענדל בוטמאן ע"ה, מנהל צעירי אגודת חב"ד המרכזית, שעסק שנים רבות בסדרי והצלחת התהלכה.
ג. מפות, הוראות הליכה, וזמני היציאה לאזורים השונים וזמני החזרה.
וזאת למודעי, שמטעמי ביטחון ולמען הסדר וכו', נחוץ ביותר שכל אחד ואחד יצמד למסלולים ולזמנים אלו, שתואמו עם המשטרה.

• • •

ועוד והוא העיקר, בוודאי יראה כל אחד ואחד זכות וחובה להשתתף בעצמו בענין שכ"ק אדמו"ר אמר עליו שזהו "ענין שלי".
יה"ר שעל ידי הפצת המעיינות חוצה נזכה ל"קא אתי מר" דא מלכא משיחא – בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

מפתח

9	שיחות
19	אמרות קודש
24	מענות קודש
27	כתבי יד קודש
31	מפות

ראשית דבר

סקירה כללית על התייסדות ה'תהלוכה'

יצירת התהלוכה • כמה מעלות טובות הכרוכות בזה • ביאור השייכות שבין התהלוכה לחג הפסח; חג השבועות; ושמחת תורה • השתתפות הרבי בזה בכמה אופנים • כיטויים רגילים ואי רגילים מפי קדשו של הרבי אודות התהלוכה והמשתתפים בה • מלוקט מתוך שיחות קדש של כ"ק אדמו"ר במשך עשיריות בשנים, מאת הרב מיכאל אהרן זליגסון

בשנת תשט"ו נסדר שבמועדי חג הפסח וחג השבועות בארצות הברית, תתקיים "תהלוכה" של מאות חסידים לאזורים שונים בעיר ניו-יארק. המטרה בזה הוא לנאום דברי חסידות, מכ"ק אדמו"ר שליט"א, על ענין המועד והרגל.

כבר בשנים הראשונות לנשיאותו של כ"ק אדמו"ר מוצאים אנו זירוז מיוחד מכ"ק אדמו"ר ע"ד חזרת חסידות ע"י התלמידים שנוסעים הביתה על חג הפסח. כ"ק אדמו"ר ביקש גם רשימה של שמות של אלו החוזרים חסידות. כך הלכו התמימים לכמה בתי כנסיות ע"מ לחזור חסידות באזורים שונים.

בשנת תשט"ו נתייסדה ונתארגנה הצדעה של "תהלוכה" הראשונה של אברכים והבחורים. בהתארגנות תהלוכה, הולך קהל רב של אברכים ותלמידי התמימים יחד, בשירה וניגונים עד שמגיעים לשכונות היהודיות בעיר. כשמגיעים לשם עורכים ריקוד עם היהודים דשכונה היא, ומשם נפרדים כולם, כל אחד לביהכ"נ המיועד בשבילו לנאום שם. אחר תפלת ערבית מתאספים יחד לקידוש גדול ואח"כ הולכים חזרה לביהכ"נ של כ"ק אדמו"ר.

נהוג הי' אצל משתתפי התהלוכה בחג הפסח וחג השבועות, שבחזירתם לקראון הייטס, נהגו להיכנס לגן עדן התחתון ולשיר בשירה ושמחה. המזכיר הראשי הרה"ח ר' חדקוב (ז"ל) הי' נכנס אז לחדרו הק' של הרבי ע"מ למסור לו שהתהלוכה חזרה בשלום. הרבי הי' מוסר אז - ע"י הרב חדקוב - ברכה קצרה בעד אלו שהשתתפו בתהלוכה זו. פעם התבטא הרבי: "כיון ששרים זה עתה - הניגון של האפ קאזאק - זאל מען אריין האפקען לגאולה האמיתית והשלימה". בהזדמנות אחרת (שבועות תשכ"ט) בירך הרבי שיהי' "תמוך אשורי במעגלותיך", היינו שיהי' תענוג בפעמי ההליכה. (ואגב בעת ההתוועדות בנעילת החג דאז, ביאר הרבי ענין זה בעבודת השם, מבוסס על תורת הבעש"ט).

בהזדמנות אחת שהתהלכה נתעכבה מלחזור בעתו, הביט כ"ק אדמו"ר על השעון בתמלי: כמה זמן להגיע מבורו פארק לכאן? מדוע לא הגיעו עדיין?!

כשחזרו מעריכת ההקפות בבתי כנסיות בליל שמחת תורה, ה' אז הרבי באמצע ההתוועדות שהתקיימה בתור הכנה להקפות. הרבי העריך מאד את התהלכה בערב זו לבתי כנסיות בשכונות שונות, כיון שזה ביטא במיוחד את המסירת נפש של משתתפי התהלכה. הרבי הסביר הטעם בזה, כיון שבהליכה לבתי כנסיות בשכונות שונות באותו הערב שמתקיימת ההתוועדות, נחסר להם ההזדמנות להיות נוכח בהתוועדות זו.

בנוסף על הברכה שהעניק הרבי בעד משתתפי התהלכה בקבלת הידיעה על חזירתם בשלום, הקדיש הרבי שיחה שלימה הן בעת ההתוועדות דיום אחרון של פסח והן בעת ההתוועדות בב' דחג השבועות בעד משתתפי התהלכה. וכן ה' בכמה הזדמנויות בהתוועדות דיום שמחת תורה. בעת השיחה, ה' הרבי מעריך את התהלכה בהרבה מעלות טובות. לסיום השיחה ה' הרבי מורה שמשותפי התהלכה יאמרו לחיים ומתוך ניגון שמחה.

במשך תקופות השנים, הוסיף הרבי להראות עוד חביבות יתירה (כביטוי חז"ל "לא אז מחבבה עד)... להתהלכה בזה, שמיד בגמר תפלת המנחה, ה' הרבי מלווה את ההולכים בהתהלכה

עד שהאחרון נעלם מהאופק. הרבי עמד וסקר כל אחד שעבר לפניו ובידיו הק' הגביר השירה ושמחה. בחזירתו להיכל קדשו ה' מצדיע בידו הק' לאות של תודה לראש המשטרה.

ברבות השנים, הוסיף הרבי להשתתף באופן אישית עוד יותר בזה, ביצאו גם לקבל פני החוזרים מהתהלכה. הרבי ה' יוצא מחדרו הק' (בביהכ"נ או בספרי' שלו) ובידיו הק' הגביר השירה של ה"מארש" (נפוליון'ס מארש). הרבי עמד משך זמן תוך שהוא סוקר כל המשתתפים ואח"כ חוזר לחדרו הק'.

בשנת תנש"א, הנה בשביעי של פסח וכן בא' חג השבועות, הנה בצאתו מחדרו הק' לקבל פני החוזרים בתהלכה, הנה באמצע שירת הניגון, רמז להנאספים שרוצה לומר שיחה והתחיל לומר שיחה שבה הדגיש חשיבות היום.

אחרי המאורע דכ"ז אדר ראשון תשנ"ב, הפעם הראשון שזכו התמימים ואנ"ש לראות פני הרבי ה' בחזרה מתהלכה. כבר עברו יותר משלשה חדשים בהם לא זכו החסידים לראות פני מלכם. לשמחת כולם, בליל ב' דחג השבועות, כשחזרו ההולכים לתהלכה ל-770, זכו לראות פני הרבי כשהרבי יושב על כסאו בפתח הראשי של 770. בהתרגשות גדולה, פרץ

הקהל בשירה בניגון הידוע "אורך ימים אשביעהו", והרבי עודד את השירה. (דרך אגב, זה הי' הפעם הראשונה ששרו ניגון זה לפני הרבי).

• • •

התהלוכה והתעמולה בזה וכן המסתעף מזה, ראה הרבי וגם ביאר בכמה מעלות הטובות הכרוכים בזה. במשך השנים גילה הרבי היאך שזה תרם להרבה שלבים בעניני תורה ומצוות ובמיוחד בהפצת המעינות חוצה.

בשורות הבאות מצוטט מדברי קודש של הרבי, שמשמשים כזרקורי אור על אוצר של ערכים איכותיים הכרוכים בהשתתפות בהתהלוכה.

הליכה ברגליים

המעלה בהשתתפות בתהלכה ברגליים דווקא

בכמה מהשיחות עמד הרבי על העובדה שהתהלכה הוא עבודה של הליכה ברגל. והרבי ביאר ענין זה גם בעבודה רוחנית שהוא ענין של אמונה. ובכמה הזדמנויות הסביר גם השייכות הלז עם המועד ורגל שבו נדבר עד"ז, אם בשמחת תורה, חג הפסח או בחג השבועות. בהזדמנויות שונות הסביר הרבי שבהשתתפות בהתהלכה משתקף גם שמחה של מצוה בכלל, ושמחת יו"ט בכלל. במבט רחב יותר, הסביר הרבי היאך שהתהלכה הוא שלב עיקרי לגאולה האמיתית והשלימה.

א. "רגלי העם" – ביטול וקבלת עול

מבואר בחסידות על הפסוק שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו, אשר "שש מאות אלף רגלי העם" המשיכו את בחינת "אנכי", אנכי מי שאנכי, בקרבו של משה. וזה מתאים לדברי המדרש אשר אם היו ששים רבוא חסר אחד לא ניתנה תורה ח"ו, ונמצא אשר שש מאות אלף רגלי העם גרמו נתינת התורה המתחלת ב"אנכי". ולכאורה איך מכנה את כל ישראל בשם "רגלי" הרי ישראל הם קומה שלימה? והענין דיש כמה דרגות חלוקות בישראל וכל א' כלול מכולם. וזהו שש מאות אלף רגלי העם, כי בכל א' מהשישים רבוא, ישנם כל הבחינות עד בחי' רגל שישנה גם בראשיכם שבטיכם. והמשכת בחינת אנכי, אינה מצד העבודה דראש וגוף (עבודת המוח ועבודת הלב) כ"א מצד עבודת הרגלים דוקא, שבזה דוקא ממשיכים את העצמות².

ב. ברוך אתה בבוואך וברוך אתה בצאתך

איתא במדרש פזרת רגלך לעני ולמצות עליו הכתוב אומר 'ברוך אתה בבוואך ברוך אתה בצאתך'.

הדיוקים בזה: (א) "לעני" היינו צדקה. וא"כ מדוע אומר "לעני ולמצוות" האם צדקה הוא שונה מכל שאר המצוות? (ב) על רגלים מתאים הביטוי הליכה או ריצה. ולמה אומר "פזרת"?

(2) אחש"פ תשי"ח ס"ט"ו. וראה גם שיחת: ב' דחה"ש תש"ל ס"ח. ב' דחה"ש תשל"ה ס"ד.

ג) מכיון ש"בצאתך" הכוונה גם על לאחר מאה ועשרים שנה, היאך יתכן ענין החשבון אז הרי 'אין חשבון בשאול'?

הביאור בזה: אבר הרגל הוא אבר היותר תחתון שבגוף האדם. וכמו שכל אבר כלול מרמ"ח אברים, כן גם ברגל עצמו יש ענין הרגל שבו, הוא העקב. ועל עקב מתאים הביטוי "פזרת", היינו בלי גבול.

והטעם בזה הוא כיון שכח המסירת נפש מתבטא בעקב דוקא, כיון שזהו מצד קבלת עול ולא מצד שכל או רגש. וכמבואר בענין דרא דעקבתא דמשיחא, שבהם מאיר כח המסירת נפש יותר מדורות הקודמים.

וכן משתקף גם במצוות שמתבטאים בפעולות איברי האדם. המצוות שתלויות ברגל הן הענין דקבלת עול.

רואים במוחש שבהשגה (באבר המוח) ואהבה ויראה (בלב) ישנם הגבלות מסוימות. כן ישנם הגבלות ברגל, אם זה תלוי בהשגה שלו. אבל כשהוא מצד קבלת עול אזי הוא בלי גבול. והיינו "פזרת" רגלך.

וכשהאדם טוען שהוא בר דעת, וא"כ היאך יתכן שתובעים ממנו שיניח שכלו על הצד, עונים לו: פזרת רגלך "לעני". היינו כשיתבונן במעמדו ומצבו, יראה שהוא עני בדעת ובמילא אין לו מה להתחשב עם שכלו. ואזי מתקיים בו "ברוך אתה בבואך" האתערותא דלעילא הנותנת כח על

העבודה הלו; "ברוך אתה בצאתך" – אתערותא דלעילא שבאה כתוצאה מעבודה שלו, והיא שלא בערך, כיון שגם עבודתו־הוא בבחינת פזרת, בלי גבול³.

ג. ב' קצוות הפכיות – אבר גס, ובלתי גבולי

ברגל יש שני ענינים הפכיים. א) ע"י הרגל הוא הליכה בלי גבול וזהו ענין מהלך. וברוחניות שעל ידי הרגל מתקשרים עם מקור החיים. ב) רגל הוא אבר היותר פשוט והיותר גס. אך היא הנותנת ד"אחור וקדם צרתני". שעל ידי עבודת הנברא ד"אחור למעשה בראשית" מתקשרים עם מקור החיים. המשל הוא מליווער שמגביה הבנין. כשצריכים להגביה הבנין צריכים להגביהו מתחתיתו. וכדי להגביה הבנין צריכים לזה כח עליון יותר.

והנה כשם שהוא באיברי הגוף כך הוא משתקף בכחות הנפש והוא בח' האמונה. כח

3) ב' דחה"ש תשי"ח סל"ג. אהש"פ תשכ"ה סל"ב.

האמונה הוא כח בלי גבולי שהרי האמונה הוא על דבר שאינו מבין ואינו מרגיש ובמילא אין הגבלות בזה.

וזוהו ענין ההילוך בלי גבול שברגל, שע"י האמונה דוקא מתקשרים עם דבר שאינו מוגבל כלל⁴.

ד. מכל פסיעה נברא מלאך

המנהג טוב שהולכים לתהלוכה לשמח יהודים בשמחה של מצוה ובשמחת יו"ט, לא יחשבו שהעיקר הוא המקום שהלכו משם והמקום שיגיעו לשם אבל הדרך בינתיים הוא רק בהכרח, והיינו שנצרך לזה כדי להגיע ממקום למקום.

על זה אומרים שמכל פסיעה ופסיעה נברא מלאך, ומבררים בירורים של הדרך ויוכל להיות שמקום זה מחכה מששת ימי בראשית, שיהודי יעבור דרכו לדבר מצוה ויעשה רצון השם⁵.

ה. הליכה ברגל בשלוש רגלים

בהנשמה עצמה יש הבחינה של רגל בנשמה ומה שלמטה הימנה, העקב שבנשמה. וזה שייך במיוחד להזמן דעקבתא דמשיחא, וכמו שמפרש"י עקב תשמעון, המצוות שאדם דש בעקביו.

ולכן שמו רבותינו נשיאנו הדגשה מיוחדת על עניני רגל שבנשמה ועד לרגל כפשוטו, ענינים שעושים ברגל.

וזוהו גם המנהג טוב שהולכים בכל השלש רגלים – שענינם ע"י הליכה ברגל דוקא – ולכן ההלכה שמי שאינו יוכל לעלות ברגליו הוא פטור מעלי' לרגל⁶.

ו. יגיעת נפש ויגיעת בשר

כשבאים לאדם שלומד נגלה וחסידות ואומרים לו: שמע! כ"ק מו"ח אדמו"ר ציוה שילכו לשמח יהודים, יענה: הריני צריך לעשות חשבון על הזמן כמה זמן לוקח לשם ולהשאר שם ולחזור, ומכיון שלוקח ריבוי זמן הרי אינו יכול

(4) אחרון של פסח תשי"ט ס"י.

(5) ב' דחה"ש תשכ"ח סס"ב.

(6) אחש"פ תשכ"ו ס"ג. וראה שיחת ב' דחה"ש תשל"ד סס"ד.

להתבטל זמן כה רב וימנה שליח במקומו, והוא ישב וילמוד. הנה אומרים לו שאי"ז הכוונה כלל כי אם שהוא בעצמו צריך ללכת לשמה יהודים.⁷

אחדות ישראל

ההליכה לשמח יהודים - מגלה את אחדות ישראל

בכמה מהשיחות, ביאר הרבי שבעת ההליכה בתהלכה, ולמקום רחוק דווקא, מגלים את אחדותם של ישראל, על ידי זה שהולכים להביא את שמחת החג גם ליהודים הנמצאים בקצה אחר של העיר, וחוזרים בפניהם מתורתו של נשיא הדור.

א. כל ישראל חברים הם

יש ענין מיוחד בהליכה בתהלכה, אף למקום רחוק גשמי ומקום רחוק במונן הרוחני לשמח יהודים הנמצאים שם ולהביא משמחתם לכאן. ויש בזה חביבות מיוחדת כיון, שכידוע, הנה ביום טוב, כל ישראל חברים הם⁸.

ב. שמחת הגוף ושמחת הנשמה

מבואר בגמ' ע"ד הני תרי בדחי ע"י ששימחו ליהודים וזכו לעוה"ב. עצם העובדא לשמח יהודים, אף שאינה קשורה עם מצוה, הוא דבר נעלה. שהרי השמחה קשורה עם ענין הגוף שע"ז נאמר וננו בחרת מכל עם ולשון. וגדולה מצות אהבת ישראל שהוא כלי לאהבת ה' וכל זה אף כשאינה קשורה עם מצוה.

על אחת כמה וכמה כשהשמחה קשורה עם מצוה והרי נמצא שאז יש גם שמחת הנשמה במועדים לשמחה⁹.

ג. ניגון שמח ואמירת לחיים

אלו שהלכו יאמרו לחיים, ואין שמחה אלא ביין, וישירו א שטורעמדיקן ניגון זה ירעיש העבודה כללית דזמן הגלות¹⁰.

8) אחש"פ תשכ"ח ס"ג.

9) אחרון של פסח תשי"ז סט"ז.

10) משיחת אחש"פ תשל"ד סס"ג.

מועדים לשמחה

ביאור הקשר הפנימי בין המועדים לתהלוכה

שמחת תורה

התהלוכה בשמיני־עצרת-שמחת־תורה מיוחדת בזה, לכל לראש שהוא בחדש תשרי, הראשי תיבות שלה הוא אותיות "רשית", והיינו התחלת השנה וממנה נמשך על כל השנה כולה. ובפרטיות יותר – מטרת התהלוכה הוא לשמח יהודים בשמחת ההקפות. ועל שמחת ההקפות כותב אדה"ז בסידורו: "גם כי עשה כן (ריקודים עם הספר תורה) בבית הכנסת שלו, אם הולך לבית הכנסת אחר שלא גמרו ירנן וישמח גם כן עמהם. וכן בליל שמחת תורה..."

(יום שמחת תורה תשל"ז ס"ו)

•

חג הסוכות נקרא בשם זמן שמחתנו. שלימות ענין השמחה מתבטא כשזה ניכר גם בהרגלים. וזהו ענין הריקודים בהקפות בשמחת תורה.

(ב' דחג השבועות תשל"ג ס"ב)

•

בנוסף על הידוע שעל ידי מעשה הצדקה "נעשים מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה", הנה מכיון שהם עוררו שמחה אצל יהודיים במילא יהי' גם אצלם שמחה פורץ גדר. ומכיון שהשמחה היא שמחת התורה, ולכן במילא יהי' גם אצלם שמחה פורץ גדר בענין התורה.

(לי' שמח"ת תשכ"ג ס"א)

•

אלו שהלכו בתהלוכה ופעלו שמחה אצל הזולת ועד שרקדו כפשוטו, יתקיים אצל ההולכים שלימוד התורה שלהם יהי' באופן מופלג למעלה מכל ענינים ארציים שהרי זהו ענין הריקוד הגבהת הרגלים מהארץ, וכן יהי' קיום המצוות שלהם באופן כזה.

(בראשית-ב תשל"ד ס"ב)

•

ההליכה למרחקים, הרי זה יגיעת הנפש ויגיעת הבשר. יגיעת הבשר כפשוטו שהולך למקום רחוק. יגיעת הנפש הוא מה שלפי שעה חסר אצלו דברי תורה ודברי התעוררות שאומרים זה עתה (בעת ההתוועדות דליל שמחת תורה - המעתיק), ואף על פי כן עושה זה כדי לשמח ולהשפיע שמחה לכמה וכמה מבני ישראל.

(ליל שמח"ת תש"ל ס"ה)

באמור לעיל, אז ענין השמחה איז אין דערפֿן ניט פאראן קיינע חילוקים נאר דאס דארף זיין ביי אלע אידן, אפי' דער וואס האלט ניט ביי הבנה והשגה כו'.

און דאס איז אויך מתקנת כ"ק מו"ח אדמו"ר אויף ניט מסתפק זיין זיך מיט דעם וואס ער אליין טאנצט, נאר אזיך משמה זיין נאך א אידן, זאלן אלע די וועלכע זיינען געגאנגען, זאגן לחיים, און די שמה זאל נמסך ווערן על כל השנה כולה כו'.

(ליל שמח"ת ה'תשכ"ח ס"ב)

ווי ס'איז נהוג אז יעדער יאר וואס שמח"ת גייט מען אין די מקומות הרחוקים און פארט אוועק אויף צו משמח זיין די אידן וואס געפינען זיך דארטן, וואס באמת"ן דאס איז נאר רחוק בגשמיות, אבער ברוחניות הענינים א איד איז קיינמאל ניט ווייט, וואס מען באווייזט צו זיי א דוגמא ח' ווי מען דארף זיין שמח, און ביז אז מען פועל'ט אויף זיי אזוי ווייט אז זיי ווערן טופח ע"מ להטפיה אז איבער א יאר וועלען זיי משמח זיין אנדערע אידן.

במילא איז די אלע וואס האבן זיך משתתף געווען אין דעם און זיינען געגאנגען, און אויך די וואס זיינען לפועל ניט געגאנגען ואני הקטן בתוכם זאלן אלע זאגן צוזאמען לחיים, און מיט א פרייליכן ניגון, און פון דעם זאל מען ממשיך זיין הצלחה על כל השנה כולה אויף לימוד התורה בהצלחה און קיום מצות בהידור און ביז צו בכל דרכיך דעהו וכל מעשיך לשם שמים.

(ליל שמח"ת ה'תשל"ג ס"ו)

במיוחד כשהשמחה הוא בשביעי של פסח, זמן השירה, וכתוב אז ישיר ולא שר, רמז על שירה דלעתיד, שאז יהי אמיתית השמחה.

(אחרון של פסח תשי"ז ס"ז)

•

והדריך בנעלים שנאמר גבי בקיעת הנהר דלעתיד, קשור ג"כ עם ענין עליו לרגל וכמ"ש מה יפו פעמך בת נדיב. עליו לרגל וקריעת ים סוף קשורות המה. כי כמו שענין קריעת ים סוף הוא גילוי ההעלם של אלקות, כך גם בעליו לרגל, בבואם למקדש, הרי ראו אלקות בגלוי.

כמו שע"י עליו לרגל שהיא מצוה שברגלים, יזכו להגילוי של והדריך בנעלים. וכן הוא בכל מצוה שעושים ברגלים וכמו רץ לדבר מצוה יזכו לאותו הגילוי. ובפרט כאשר משתתפים בתהלוכה שיש בה טרחה יתירה ומהלך גדול.

(אחרון של פסח תשי"ח ס"ד)

•

רגל ונעל הם ענינים השייכים ליציאת מצרים וכן עם גאולה האמיתית והשלימה. ביציאת מצרים היו נעליכם ברגליכם. בגאולה האמיתית נאמר בנהר יעברו ברגל. . והדריך בנעלים.

ענינו של רגל הוא מה שמוליך האדם ממקומו-הוא, למקום אחר שלמטה מהאדם, שהרי רגל ענינה ספירת המלכות, שעל ידה היא המשכה לעולם שלמטה הימנו, והאדם הולך לשם לפעול שם ענין של שלימות.

כדי שהאדם יוכל לפעול שם ענין השלימות ושלא יהי תנועה והשפעה הפכית על האדם מהמקום שהולך לשם, על זה צריך לענינו דנעל שחופה את הרגל ומגין עליו שלא יזקק חס ושלום.

וענין זה קשור עם שביעי של פסח, שקרי"ס פעלה עליו בכל ישראל. וכדאיתא בתרגום שאז באו דתן ואבירם.

- בעת יציאת מצרים לא רצו לצאת אבל אח"כ באו ביחד עם המצריים ואח"כ היו צרותתצורות מהם - וזהו ענין הרגל להמשיך שלימות בכל מקום גם במקום החסר בתכלי החסרון.

(אחרון של פסח תשכ"א ס"א)

לעתיד נאמר והדריך בנעלים. ומבואר בחסידות שהטעם לצורך הנעלים הוא כדי שהארץ יוכל לקבל הגילוי של היהודי הדורך עליו! ולכן צריכים לענין הלבוש. וכל זה מראה על גדלות היהודי.

מכיון שהשכר דלעתיד לבוא תלוי במעשינו ועבודתינו במשך זמן הגלות ולכן

כדי להגיע שגם ברגל יהי הגילוי שלא בערך לאופן הרגיל הוא על ידי העבודה דמצות התלויות ברגל.

ולכן ישנו חביבות מיוחדת בכל יום טוב, שנקרא בשם "רגל" על אחת כמה וכמה פסח שענינו מדלג, שבא על ידי הרגל ועל ידו - מוליך את הראש למקום חפצו, ולכן יש גם חביבות מיוחדת לעבודה שקשורה עם רגל, על אחת כמה וכמה כשעבודה זו מעייפת אותו בהלכו למרחקים.

וזה קשור במה שבימי המועדים, ובפרט בשביעי של פסח ואחרון של פסח, הולכים לשמח יהודים שאז יש בחינה כזו שהארץ (אדמה) מבקשת שילבשו נעל כדי שגם היא תוכל לקבל גילוי אור הקדושה.

(אחרון של פסח תשכ"ט ס"ד)

מכיון שחג הפסח הוא ראש לרגלים, במילא מובן שנקראת ראש כיון שהוא בבחינת ראש ומשפיע לכל הרגלים בשנה. ומזה מובן גם שבהליכה בתהלכה בחג הפסח, הנה מוסיף זה גם בהליכה דכל השנה, וכן בשאר המועדים.

(אחרון של פסח תשל"ב ס"ח)

חג השבועות

איתא במדרש שהלך הקב"ה ת"ק שנה לקנות לו שם, וקאי על מ"ת, שהתורה היא שמותיו של הקב"ה.

** ומכיון שהאתערותא דלתתא צ"ל מעין האתערותא דלעילא, גם ההכנה למתן תורה מצד המטה ענינה בהליכה ועד - הליכה כפשוטה.

וע"כ מובן שה"תהלכה" (מה שהולכים בהג' רגלים להבתי כנסיות לשמח יהודיים בשמחת יו"ט וכו') שייכת במיוחד לחג השבועות.

(לקו"ש ח"ח ע' 252)

מבואר בתדב"א שהסנהדרין הי' חוגרים עצמם בשלשלאות של ברזל והולכים בכל תפוצות ישראל כדי ללמד לישראל את המעשה אשר יעשו. וכן מצינו בהנוגע למתן תורה שהקב"ה ירד למטה. . . וזהו לימוד בשביל ישראל צדיקים דומים לבוראם, ועמך כולם צדיקים, שלא לחכות עד שיבואו אליהם כ"א ללכת מקצה העולם ועד קצה השני ללמד תורה ליהודי.

(ב' דחג השבועות תשכ"א ס"ב)

מה שכ"ק מו"ח אדמו"ר התקין שבכל חה"ש זמן מתן תורתנו - בנוסף על שאר היו"ט - ילכו לבתי כנסיות להוסיף או לעורר השמחה של כו"כ מישראל, שהרי קבלת התורה צ"ל בשמחה

(ב' דחג השבועות תשכ"ד סי"ד)

•

כדי לקבל תורה צ"ל בבחינת עבדות, וכמו שאומרים בבריך שמי' בפתיחת הארון, אנא עבדא דקוב"ה, במילא מובן שזה קשור עם ענין הרגל, שענינו - בעבודה רוחניית - הוא קב"ע.

וזה קשור עם המנהג טוב ללכת ביו"ט לבתי כנסיות ולבתי מדרשות לשמח יהודים בשמחת החג, ובאופן דרץ לדבר מצוה, וכמו שמפרש"י וישא יעקב את רגליו, שהוא הגביה הרגלים למעלה מהראש, והיינו שבהרגלים יש ענין התענוג שלמעלה מהבנה והשגה, וזה נמשך ברגל דוקא.

וזה קשור גם עם מה שאמר דוד המלך - שהילולא שלו הוא בחג השבועות - "תמך אשורי במעגלותיך בל נמוטו פעמי". מלת "אשורי" ומלת "פעמי" מתייחסים להרגלים. במילא מבקשים מהקב"ה שהוא יתמוך ה"אשורי" שילכו ב"מעגלותיך", בדרך התורה המצוה. ומשתמש כאן במלת "אשורי" דוקא, שכולל גם הפירוש של תענוג, מלשון כי אשורני בנות, והיינו מה שהתענוג (כח העליון ביותר בנפש) יורד ונמשך גם ברגל.

(ב' דחג השבועות תשכ"ט סי"ג)

•

בהפטורה דחג השבועות מבואר ע"ד המרכבה העליונה שראה הנביא יחזקאל. וישנו ענין מסויים שנשנה איזה פעמים. והוא מ"ש ש"ורגליהם" .. הי' באופן כזה ש"לא יסבו בלכתן". והיינו שאין צריך לנטות לאיזה צד שיהי'.

וזה מורה על ענין הביטול שבמרכבה, שאין כאן התחשבות עם מציאות בלעדית כי אם לאיפה שצריכים ללכת, שם במילא הולך-הוא. ועד"ז מובן בענין ההליכה בהתהלכה שזהו באופן ש"לא יסבו בלכתן" והיינו ללא התחשבות במציאותו-הוא כי אם בבחינת "מרכבה" וביטול לרצון העליון.

(ב' דחג השבועות תשל"ג סי"ב)

אמרות קודש

פתגמים וביטויים מיוחדים על המשתתפים בתהלוכה

להלן לקט פתגמי קודש מיוחדים משיחות כ"ק אדמו"ר, בהם מתבטא הרבי בביטויים נפלאים על המשתתפים בתהלוכה, גודל זכותם, והחביבות הגדולה שנודעה להם על התמסרותם למילוי רצונו.

א. הנני מקנא באלו שהלכו...

צעירי אגודת חב"ד, ערכו בפעם הראשונה מסירת נפש והלכו אתמול בתהלוכה. יאמרו כולם לחיים. (אחר שאמרו כולם לחיים, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א): אני לא הלכתי רק אני מקנא אותם שהלכו, ועל חשבון זה, אומר גם אני לחיים¹¹.

ב. לא הלכתי, אבל היה לי תאוה

אני לא הלכתי רק הי' לי תאוה ללכת ולכן על חשבון זה אומר לחיים¹².

ג. הדברים פועלים פעולתם

אף שאיתא בזהר ווי דמליל על אודינן דלא שמעין, אעפ"כ יש המצוה לדבר. ונוסף לזה יש ההבטחה שסוכ"ס יפעלו הדברים. ובפרט עתה הנה זה עומד אחר כתלינו, משיח כבר רוצה לבוא, אלא שמתעכב מפני העבודה דהפצת המעינות חוצה, ולכן משיח בעצמו עוזר ומסייע להעבודה דהפצת המעינות חוצה ושדברי הנואמים יפעלו פעולתם, אלא שלפעמים רואים ההצלחה על אתר ולפעמים למחר ולפעמים למחר לאחר זמן, אבל בטח שפועלים¹³.

ד. הליכה למקום רחוק

לבד מה שצריך להיות ענין השמחה, צריכה להיות גם הליכה ברגלים ולא כאלו שהולכים

(11) ב' דחג השבועות תשט"ו סי"ב.

(12) אחרון של פסח תשי"ז סט"ז.

(13) ב' דחג השבועות תשכ"א סי"ב.

רק רחוב אחת ואחר כך טוען שהוא יוכל ללמוד בזמן זה או אף לדבר דברים בטלים אבל לא ללכת למקום רחוק כל כך, כיון שמחסך על בריאות גופו ואינו לפי כבודו.

הנה באמת הענין אינו כך, שהרי זהו רצון של רבותינו נשיאנו ואדרבה ככל שהולך למרחוק יותר, הנה זהו כבודו האמיתי וכמו שאמר דוד למיכל בת שאול וכו' ומכיון שנוגע הליכה ברגלים דוקא הנה עי"ז ממשיכים גילוי דוהדריך בנעלים, וככל שהדרך רחוקה יותר, מקבל עוד יותר שכר הליכה¹⁴.

ה. שלילת החישוב שהי' יכול לישב וללמוד

אין מקום לחשוב שבזמן זה הי' יכול לישב וללמוד, כיון שזוהי הוראה מהרבי נשיא הדור הרי מובן שמצות היום הוא בהליכה.

ו. למה אינכם הולכים לתהלכה?

פעם כשכ"ק אדמו"ר חזר לחדרו הק' מליווי אנ"ש שיצאו לתהלכה, פגש את א' מזקני החסידים שהי' נוכח אז בבית הכנסת. וניגש כ"ק אדמו"ר אליו ושאלהו: "למה אינכם הולכים לתהלכה?..."¹⁵.

ז. זכי' לפנימיות התורה

אלו שקיבלו לחלקם ולרשותם לקיים ההליכה בפועל, הנה ע"י שמחה של מצוה זוכים לפנימי' התורה. ושיקויים אצלם – כמו שאומרים במצות ביכורים – "תשנה לשנה הבאה", שיזכו עוד לזה ובהוספה¹⁶.

ח. "מיינע א שליחות" ..

בנוגע לתהלכה . . זוהי שליחות שלי!

הנני מבקש להודיע שאלו שאינם שומרים על התקנות בנוגע למשקה, אינם השלוחים שלי, והנני מבקשם שלא להשתתף בתהלכה . . וכל אלו שיקבלו על עצמם מכאן ולהבא בהנזכר לעיל – הנה אדרבה, בקשתי שישתתפו בהשליחות, ויהי רצון שיהיה בהצלחה רבה¹⁷.

14) אחרון של פסח תשכ"ג ס"ד.

15) ב' דחג השבועות תשכ"ד ס"ד.

16) ב' דחג השבועות תשכ"ז ס"ה.

17) ב' סיון תשכ"ח.

ט. מחיל אל חיל

תבוא עליהם ברכה ואצלם כולם יתקיים ענין הליכה באופן דילכו מחיל אל חיל עלי' שלא בערך מדרגא הקודמת וברכה שבאין ערוך שיהיו מהלכים כל השנה בעלי' מחיל אל חיל¹⁸.

י. אשרי חלקם

אשרי חלקם בזה ובבא¹⁹. אשרי חלקם וגדול זכותם²⁰.

יא. לא להשתמט...

מכיון שזה מנהג טוב, ובפרט שנעשה שנים רבות, ובפרט שמדובר בענין הנוגע לרבים, הרי בוודאי שכולם ישתתפו בו, ובוודאי ישום אדם לא יפטר עצמו מזה.

אם ה' זה דבר הנוגע לעצמו ה' יכול להתחרט, אבל מכיון שמדובר בדבר שיחסר לרבים, הרי וועט ער טראכטן און איבער טראכטן און ווידער אמאל טראכטן (יחשוב על זה וכן יחשוב עוד הפעם, וישלש עוד לחשוב בזה) אם להתחרט, ויה' חסר לרבים ובענין הנאמר ברבים. ולא שיעשה זה מחמת גזירה שגזרתי אלא מתוך שמחה, ובאופן של שירה²¹.

יב. גשמי ברכה

ע"י הליכה לשמח יהודים ובפרט הליכה ברגל ובפרט כפי שנמסר ה' זה ביחד עם גשמי ברכה וא"כ יש בזה גם מה שגם גשמי ברכה הצטרפו אתם ללכת לרקוד²².

יג. אלו שלא הלכו

אלו שלא הלכו, יקבלו ע"ע שבפעם הבאה ילכו פי שנים בריחוק מקום²³.

18) ב' דחג השבועות תשכ"ח ס"ב.

19) בראשית-ב תשל"א ס"ד.

20) אחרון של פסח ס"ה וב' דחג השבועות ס"ד דשנת תשל"ה.

21) שביעי של פסח תשל"ב ס"ב.

22) אחרון של פסח תשל"ג ס"ו.

23) ב' דחג השבועות תשל"ג ס"ג.

יד. הפצת המעיינות חוצה

ענין של תהלוכה הרי הוא בכלל פעולת הפצת המעיינות חוצה שהסדר בזה הוא לא לחכות עד שיבואו אלו שבכלל חוצה להמעיינות כ"א יפוצו מעיינותיך חוצה, ללכת לחוץ ולהפיץ שם את המעיינות. ודרך זו הותחלה מאהרן הכהן שהי' אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה²⁴.

טו. ריחוק מקום גשמי

בעת שהולכים לבתי כנסיות שהם בריחוק מקום גשמי וכן לאלו שהם בריחוק מקום רוחני, ומביאים שם ענינים הצריכים לחיזוק והוספה שמחה וריקוד או עידוד בצירוף אור וחיות, הנה מביאים בזה גם ה"מעין".

ועי"ז נתוסף חיות אצל מתפללי בית הכנסת. ואינו נוגע הכמות שהרי המעין מטהר בכל שהוא. העיקר הוא שיהי' חדור עם החיות מהמעין, שמקורו הוא מקור

מים חיים. וסו"ס משפיע המעין "להדיח" את השומע שיהי' בבחינת מקבל ועי"ז יתאחדו שני המעיינות (של שני יהודים אלו) וייעשו למעין אחד²⁵.

טז. פנים חדשות

במדבר הלכו דרך ארוכה והוא לברר ניצוצי קדושה שנמצאים בדרך. ועפ"ז מובן שגם כשנמצאים לאחרי מ"ת והעבודה גדולי ישראל בכל הדורות, יש אריכות ענין הגלות לקבץ ניצוצות הקדושה ואז יהי' הגאולה. ולכן צ"ל הליכה ממקום למקום.

וזהו גם מה שכ"ק מו"ח אדמו"ר התקין ללכת למקומות שונות, אף שהם יראים ושלמים אלא שחסר להם תורת הבעש"ט או ביאור של חב"ד בתורת הבעש"ט, עאכ"ו בעניני רגש כמו אהבת ה' ושמחה גלוי', שזה נפעל ע"י פנים חדשות דוקא, שמגיע ממקום אחר²⁶.

(24) משיחת ב' דחג השבועות תשי"ז ס"ג.

(25) אחרון של פסח תשל"ב סי"ז.

(26) אחרון של פסח תשל"ה ס"ה.

יז. סיום הגלות והקמת השכינה

העבודה בענין הרגלים שייך במיוחד לדורנו זה, כיון שבגלות האחרון פועלים הענין ד"מטין רגלין ברגלין", כיון שהשכינה נפלה למטה בגלות, ולכן העבודה אז להתעסק בעניני מעשה (שהיא תחתון במדרגה) כדי להרים השכינה. וכן משתקף זה באברי גוף האדם, במצוות התלויות ברגל שבאדם.

ובמילא מובן שהליכה למקום רחוק לשמח יהודים בשמחת מועדים לשמחה הנה פועלת זה מטין רגלין ברגלין שעי"ז מקימים השכינה מנפילתה, ועי"ז מגביהים כל סדר השתלשלות ועד לביאת המשיח שעליו נאמר ועמדו רגליו על הר הזיתים, שמדגישים ענין הרגלים כיון שביאת המשיח תלוי בעבודת הרגל, בזמן של מטין ברגלין ברגלין²⁷.

יח. הכנה לגאולה העתידה

ביעודי הנבואה על גאולה העתידה נאמר והיתה מסלה וגו' והדריך בנעלים וגו' ולכאורה מהו"ע והדריך בנעלים? מהו הנפקא מינה אם ילכו בנעלים או באופן אחר, העיקר הוא שילכו במסלה?

והביאור בזה הוא שגילוי דלעתיד יחדור עד דרגת הנעלים. ומכיון שכל הגילויים דלעתיד לבוא תלויים במעשינו ועבודתינו דעתה, ולכן גם עתה צ"ל עבודה בלבושי הרגל דוקא, דכללות ענין הרגל הוא מעשה, ועיקר כח המעשה הוא ברגל דוקא.

וזהו גם מה שנתקן ביו"ט בכלל ובפסח ראשון לרגלים בפרט, לשמח יהודים הן בהנוגע לרוחניות שאומרים דברי אלקים חיים והן בהנוגע לשמחה בגשמי, ובנוסף לענין השמחה גם ענין הליכה ברגלים²⁸.

(27) אחרון של פסח תש"ל ס"ד. וראה גם שיחת אחש"פ תשכ"ב ססי"א.

(28) אחרון של פסח תשכ"ג ס"ד.

מענות קודש

א

[תחלת סיון, תשט"ז]

חלק ממענה להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" המרכזית – על מכתבם בו כתבו "פראטאכאל מאסיפת צאגו"ח שנתקיימה בג' סיון תשט"ז", ובין השאר כתבו: "הצעות: א) לנצל חג השבועות לנאום בביכנ"ס, הוחלט לסדר תהלוכת חברים לאיסט נ.י. כדאשתקד, ויתר שאת בכמות ובאיכות. . " (תשורה שוחאט יו"ד תמוז תש"ע ע' 5. והעתקה, באדיבות מערכת הספר "ועבדי דוד"):

וכן בשאר הי"ט

(ליקוט מענות קודש תשט"ז מענה סח)

ב

[כ"ף אייר, תשכ"ז]

מענה להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" המרכזית על דו"ח ע"ד ה"תהלוכה" שנערכה בשביעי של פסח בשכונות וויליאמסבורג, פלאטבוש, וקראונהייטס (מצילום כתי"ק – תשורה פעוונזנער י"ב טבת תשפ"ב ע' כג):

קראתי ות"ח. להחזיר המצו"ב.

כיון שטענות המפריעים וכו' ידועות מכבר – יש להסביר לההולכים לביהכנ"ס אלו המענה וכו'.

(ליקוט מענות קודש מילואים ח"ג ע' 99)

ג

[תחלת סיון, תשכ"ח]

מענה להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" המרכזית שהכניסו את המודעה שהכינו בקשר ל"תהלוכה" ביום א' דחג השבועות (ס' "משבחי רבי" ע' 100-99):

בודאי הודיעו ע"ד המדובר ע"ד משקה וכו'

הבפו"מ?

(ליקוט מענות קודש תשכ"ח מענה קצח)

ד

[לאחר אחש"פ, תשל"ה]

מענה להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" המרכזית על דו"ח ע"ד ה"תהלוכה" שנערכה בשביעי של פסח לשכונת וויליאמסבורג וכו' (תשורה לוי' ד' ניסן תשס"ט ע' 28):

הבפומ?

(ליקוט מענות קודש תשל"ה מענה שלט)

ה

[לאחר שמחת תורה, תשמ"ו]

מענה להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" המרכזית על דו"ח ע"ד ה"תהלוכה" דשמחת תורה (תשורה גלזמן כ"ו מנ"א תשע"ו ע' 35):

נת' ות"ח ודבר בעתו – והזמ"ג וכו'

אזכיר עה"צ

(ליקוט מענות קודש תשמ"ו מענה יב)

ו

[שלהי ניסן, תשמ"ו]

מענה להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" המרכזית על דו"ח ע"ד ה"תהלוכה" שנערכה בשביעי של פסח (תשורה הרשקוביץ כ"ט מנ"א תשס"ט ע' 81):

נת' ות"ח

ואזכיר בל"נ עה"צ

שתהא פעולה נמשכת וכו'

(ליקוט מענות קודש תשמ"ו מענה קלו)

ז

[שלהי ניסן, תנש"א]

מענה להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" המרכזית על דו"ח ע"ד ה"תהלוכה" דשביעי של פסח ("תשובות ומענות" שי"ל ע"י "פאקס א שיחה" גליון 8):

נת' ות"ח והענין והזמ"ג

אזכיר עה"צ

(ליקוט מענות קודש תנש"א מענה שכ)

ח

[תחלת סיון, תנש"א]

מענה להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" המרכזית בקשר לתכנית ה"תהלוכה" לבתי כנסת ביום
א' דחג השבועות ("בית חיינו" גליון 90 ע' 12. והעתקה):

ויהא בהצלחה רבה

והזמ"ג והענינים

אזכיר עה"צ

(ליקוט מענות קודש תנש"א מענה תלב)

- ב -

אמנם ששששששששש

א.י.ס. א.י.ס. א.י.ס.

א.י.ס. א.י.ס. א.י.ס.

~~און בשעת אז זיי וועלן מקבל זיין אויף זיך אריין מאן ולהבא בהנ"ל, און די
הפנות צו מ"ח וועלן זינן נישט דורך סאך ענינים פון גקה"ט, נאר הפנות הרצויות)
וועלן זיי קלענען-משחה זיין זיך אין מיניען שליחות"ן. ויהי עס פאר א.י.ס. א.י.ס. א.י.ס.~~

בשח יפרסם את הנ"ל באופן המתאים, וישתדל לתקן את הנ"ל שיהי באופן הרצוי. ויהי שנהי' כלים מתאימים למילוי שליחות כ"ק אדמו"ר שליט"א.

לקבלת ההורה בשמחה ובפנימיות

צעירי אגודת חב"ד המרכזית

לעילוי נשמת
הרה"ח הרה"ת
ר' שמואל מנחם
מענדל בוטמאן ע"ה
מנהל צעירי אגודת חב"ד המרכזית

שעסק שנים רבות בסדרי התהלוכה
הביא התעוררות מיוחדת ובאופן דהפצת המעיינות חוצה
לקהילות הגדולות בבתי כנסיות הגדולות בניו יורק
וכן הקהיל קהל גדול ברחובה של עיר
ופעל התעוררות מיוחדת בין כל
המשתתפים והנאספים

מפות זמנים ודרכי הגעה

לתהלוכה

זמני יציאה וחזרה לתהלוכה

חג השבועות ה'תשפ"ו

חוזרים מ... Returning from	זמן חזרה Returning time	זמן יציאה Leaving time	שכונה Neighborhood
The תחילת הגשר שבצד ברוקלין beginning of the bridge	09:15	06:15	איסט סייד East Side
1546 46th St. (Between 15th and 16th Ave)	09:00	06:30	בארו פארק Boro Park
853 Ocean Parkway (Between Ave H and Ave I)	09:00	06:00	בנסטנהורסט Bensonhurst
2915 Brighton 6 Street (Corner of Neptune)	09:00	05:30	ברייטון ביטש / סיגייט Brighton Beach/ Seagate
160-35 87th St. (Between 160th and 161st St.)	09:00	05:45	האווארד ביטש Howard Beach
853 Ocean Parkway (Between Ave H and Ave I)	09:00	06:30	פלטבוש Flatbush
1) Remsen and Flatlands 2) Ralph and Ave. K.	09:00	06:45	קנרסי מיל ביסן Canarsie/Mill Basin
2915 Brighton 6 Street (Corner of Neptune)	09:00	05:45	שיפסעד ביי Sheepshead Bay
77-03 Maine st	09:00	05:45	קווינס Queens

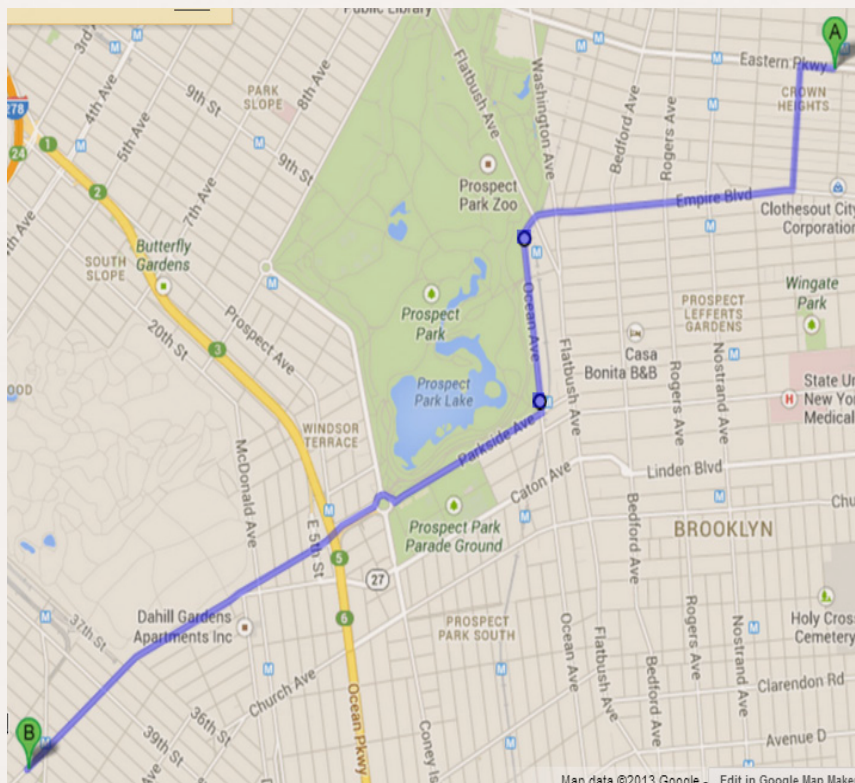
• מבקשים מכל אנ"ש והתמימים לצאת ולחזור בזמנים הקבועים ולציית להוראות המשטרה.
• בבקשה למלאות את הדו"ח מיד אחרי החג ולהחזיר אותו למארגנים.

לשאלות והערות:

tahalucha770@gmail.com • 347-709-2550

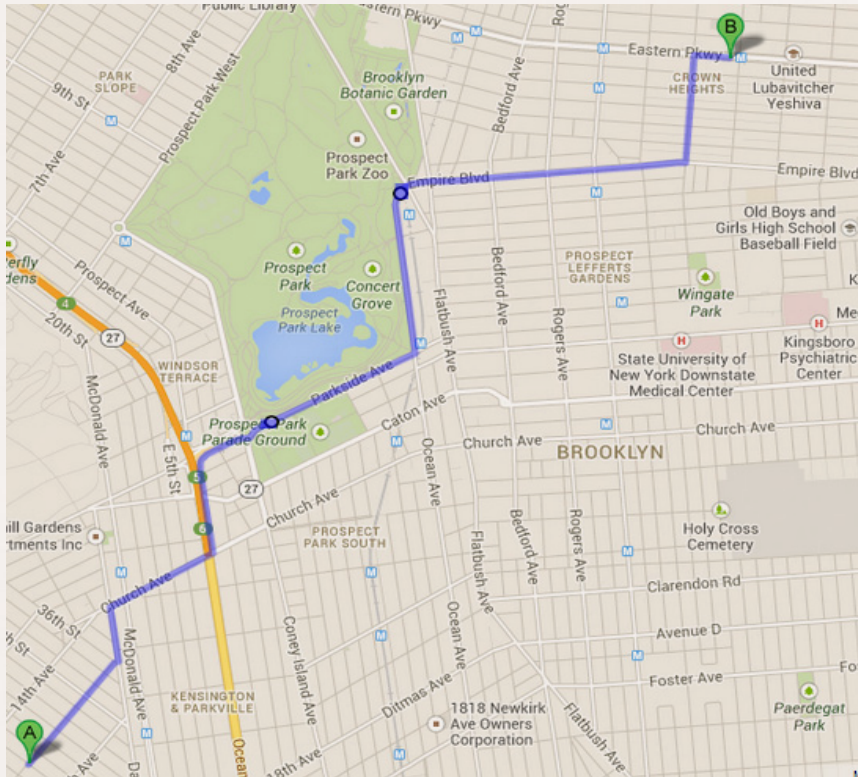
Directions to
Boro park (Fort Hamilton Pkwy & 46th St)

1. Leaving 770- Head west on Eastern Pkwy toward Brooklyn Ave
2. Turn left onto Brooklyn Ave
3. Turn right onto Empire Blvd
4. Continue onto Ocean Ave
5. Turn right onto Parkside Ave
6. At the traffic circle, exit onto Fort Hamilton Pkwy
7. Continue onto Fort Hamilton Pkwy

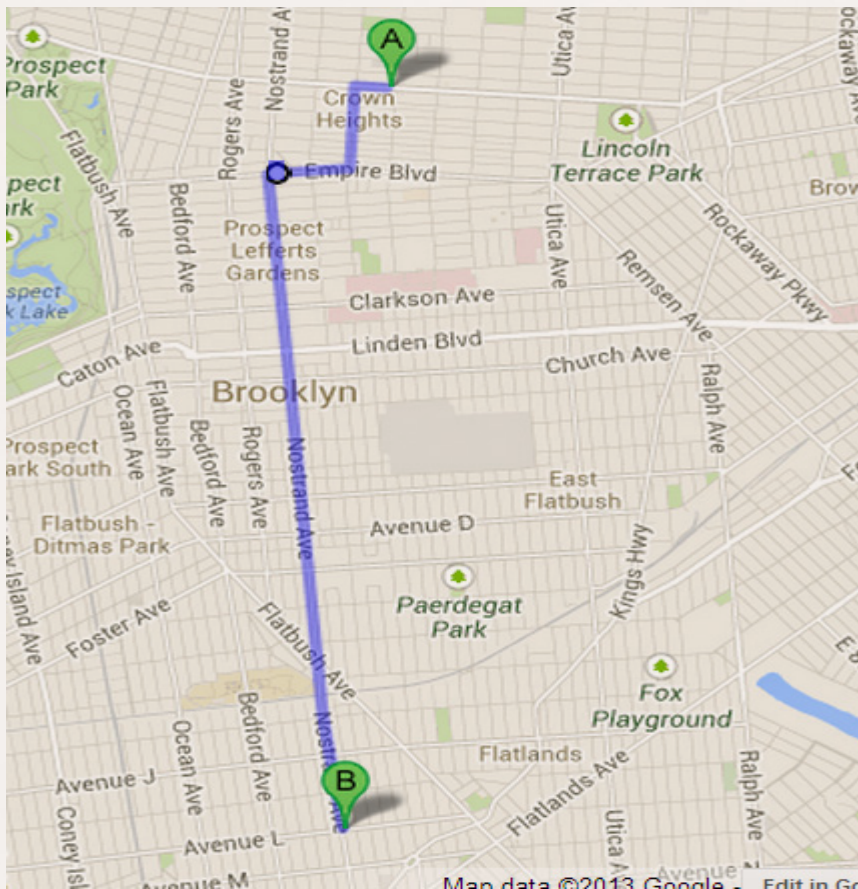
Directions from
Boro Park to 770 (1546 46th St. Between 15th and 16th Ave)

1. Leaving 1546 46th St.- Head northeast on 15th Ave toward 44th St
2. Turn left onto Dahill Rd
3. Turn right onto Church Ave
4. Turn left onto Ocean Pkwy
5. At the traffic circle, take the 3rd exit onto Parkside Ave
6. Turn left onto Ocean Ave
7. Continue onto Empire Blvd
8. Turn left onto Brooklyn Ave
9. Turn right onto Eastern Pkwy

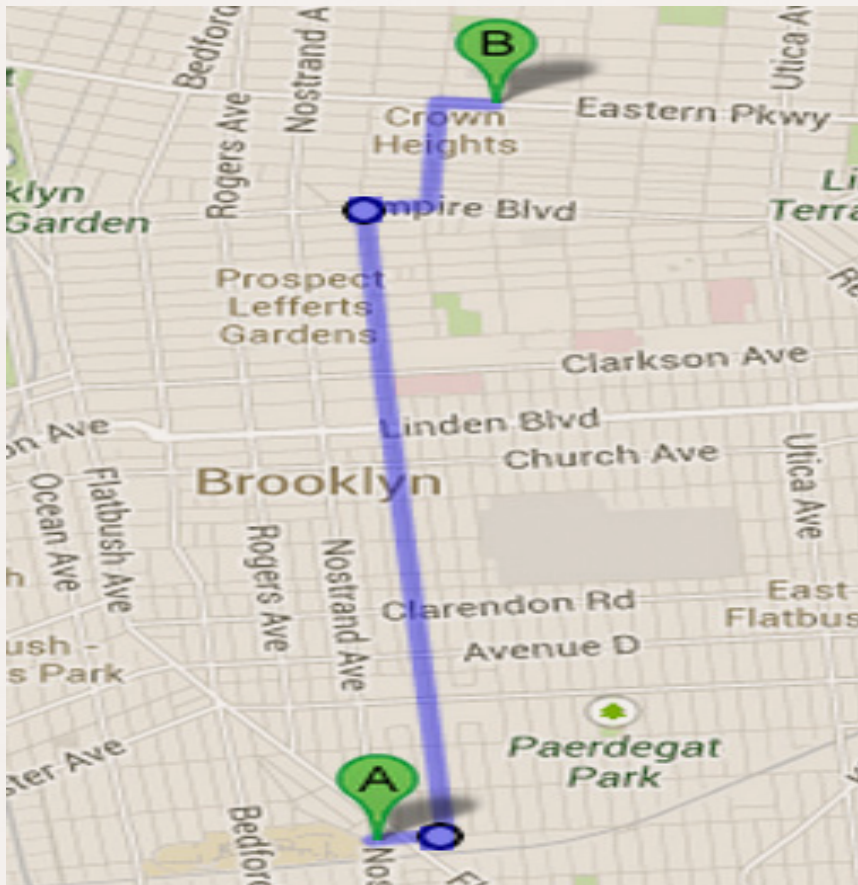
Directions to
Flatbush (Nostrand Avenue and Ave I)

1. Leaving 770- Head west on Eastern Pkwy toward Brooklyn Ave
2. Turn left onto Brooklyn Ave
3. Turn right onto Empire Blvd
4. Turn left onto Nostrand Ave

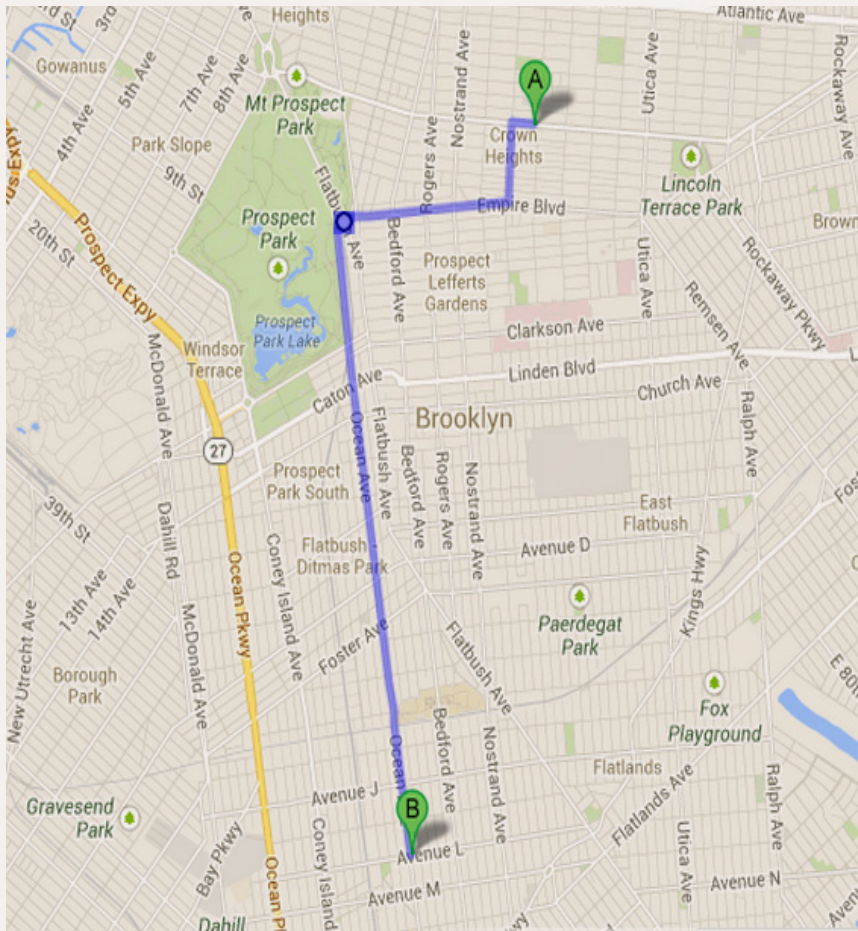
Directions from
Flatbush (Nostrand Ave and Ave I) to 770

1. Leaving from the corner of Nostrand Ave and Ave I- Head east on Avenue H toward E 31st St
2. Turn left onto New York Ave
3. Turn right onto Empire Blvd
4. Turn left onto Brooklyn Ave
5. Turn right onto Eastern Pkwy

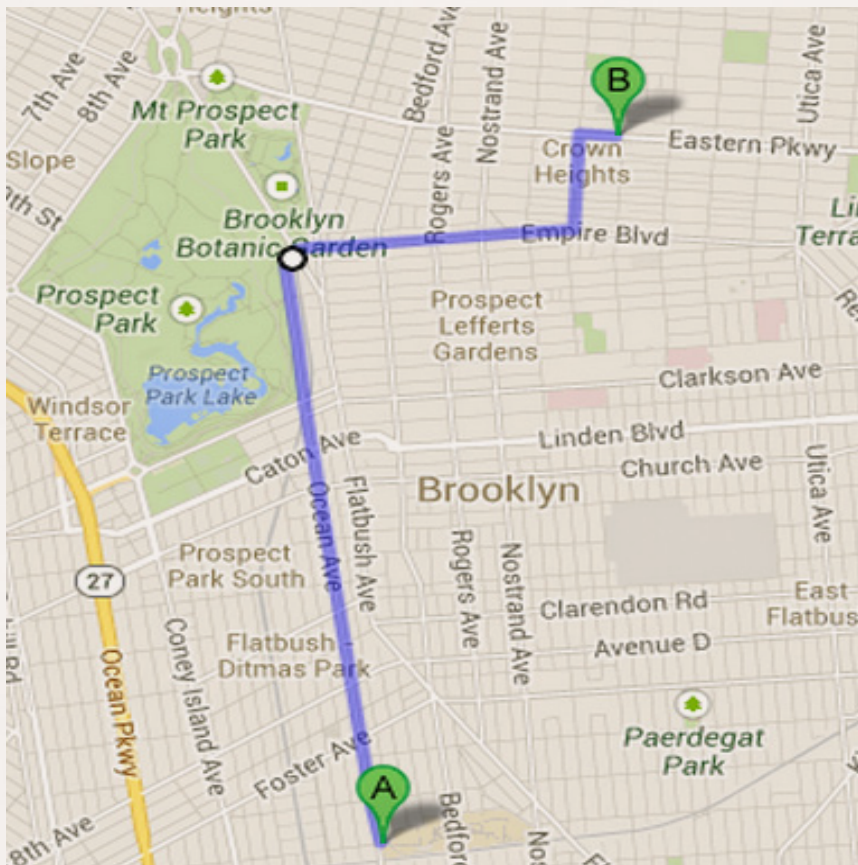
Directions to
Flatbush (Ocean Ave and Ave I)

1. Leaving 770- Head west on Eastern Pkwy toward Brooklyn Ave
2. Turn left onto Brooklyn Ave
3. Turn right onto Empire Blvd
4. Continue onto Ocean Ave

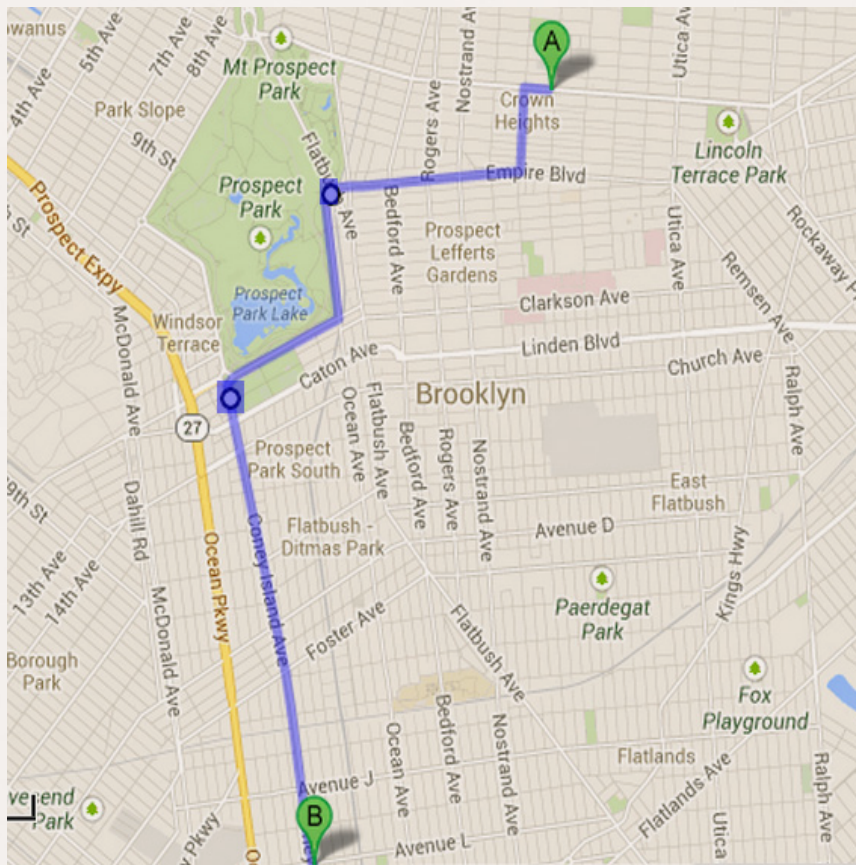
Directions from
Flatbush (Ocean Pkwy Ave & Avenue I) to 770

1. Leaving from Ocean Pkwy Ave and Ave I- Head north on Ocean Pkwy towards Ave H
2. At the traffic circle, take the 3rd exit onto Parkside Ave
3. Turn left onto Ocean Ave
4. Continue onto Empire Blvd
5. Turn left onto Brooklyn Ave
6. Turn right onto Eastern Pkwy

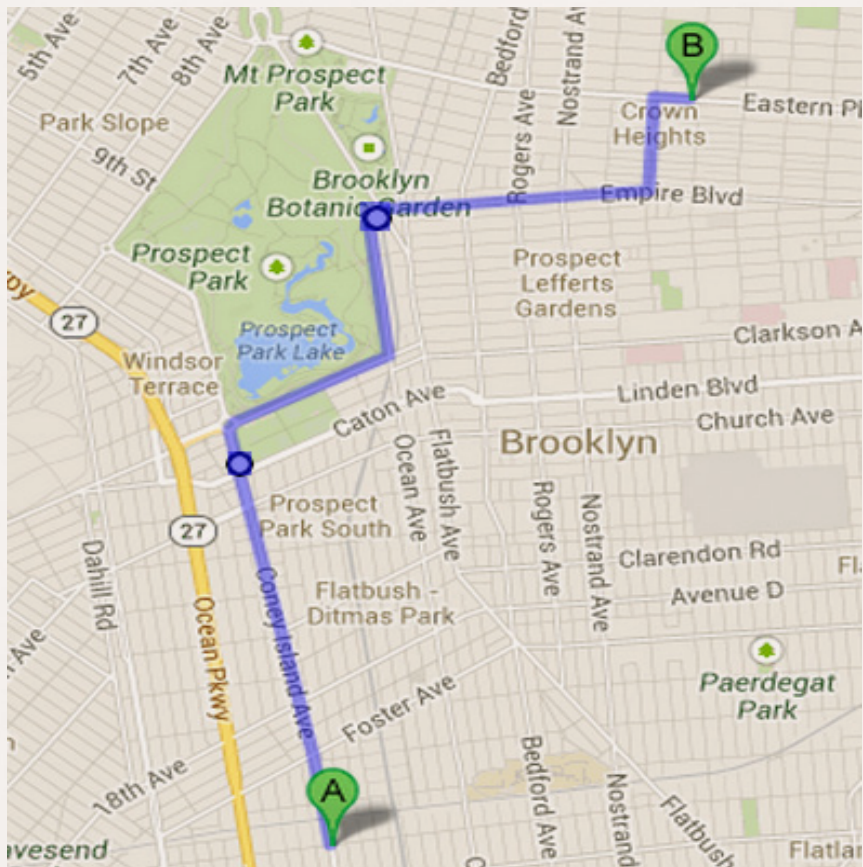
Directions to
Flatbush (Coney Island and Ave I)

1. Leaving 770 - Head west on Eastern Pkwy toward Brooklyn Ave
2. Turn left onto Brooklyn Ave
3. Turn right onto Empire Blvd
4. Continue onto Ocean Ave
5. Turn right onto Parkside Ave
6. At the traffic circle, take the 1st exit onto Coney Island Ave

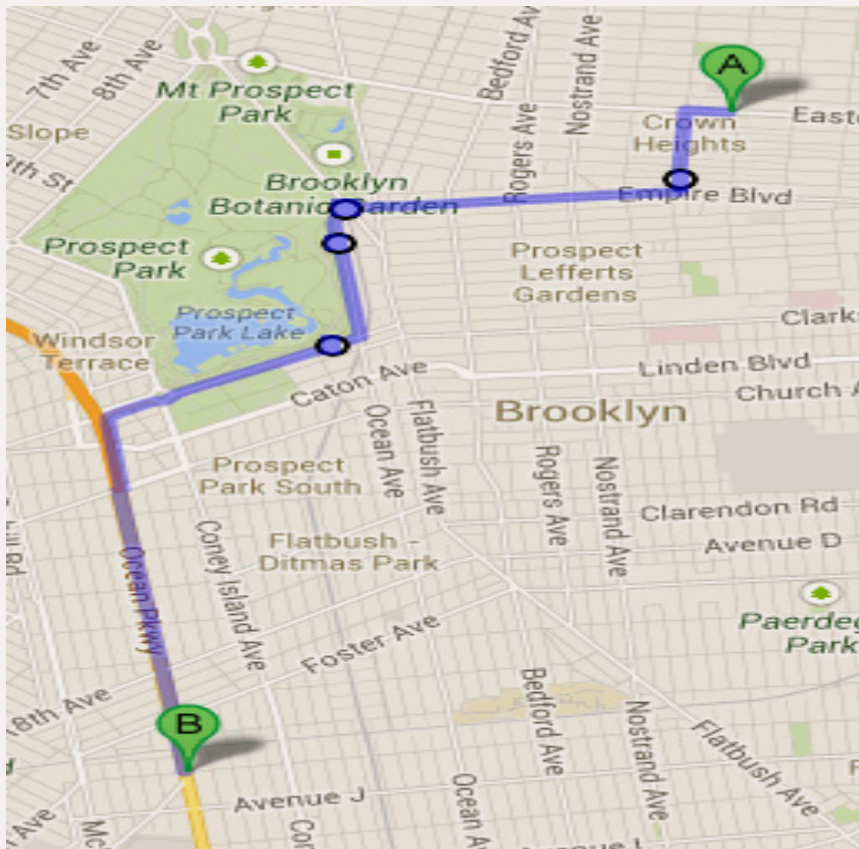
Directions from
Flatbush (Coney Island Ave & Avenue I) to 770

1. Leaving Coney Island and Ave I- Head north on Coney Island Ave toward Avenue H
2. At the traffic circle, take the 1st exit onto Parkside Ave
3. Turn left onto Ocean Ave
4. Continue onto Empire Blvd
5. Turn left onto Brooklyn Ave
6. Turn right onto Eastern Pkwy

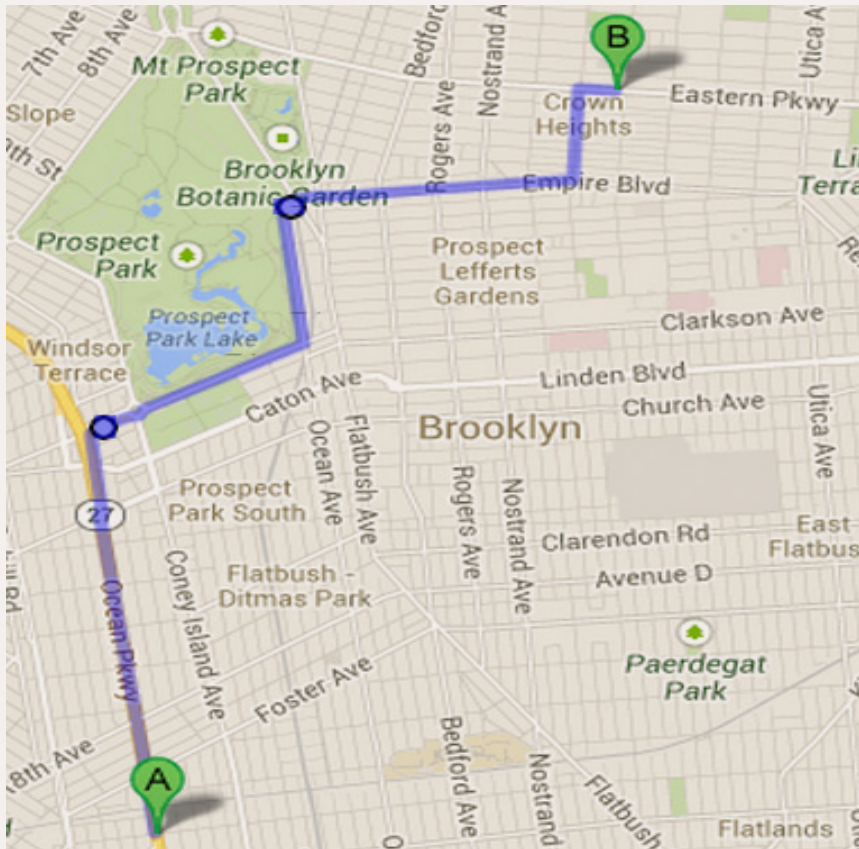
Directions to
Flatbush (Ocean Parkway and Ave I)

1. Leaving 770 - Head west on Eastern Pkwy toward Brooklyn Ave
2. Turn left onto Brooklyn Ave
3. Turn right onto Empire Blvd
4. Turn left toward Ocean Ave
5. Turn right onto Parkside Ave
6. At the traffic circle, take the 3rd exit onto Ocean Pkwy
7. Continue to follow Ocean Pkwy

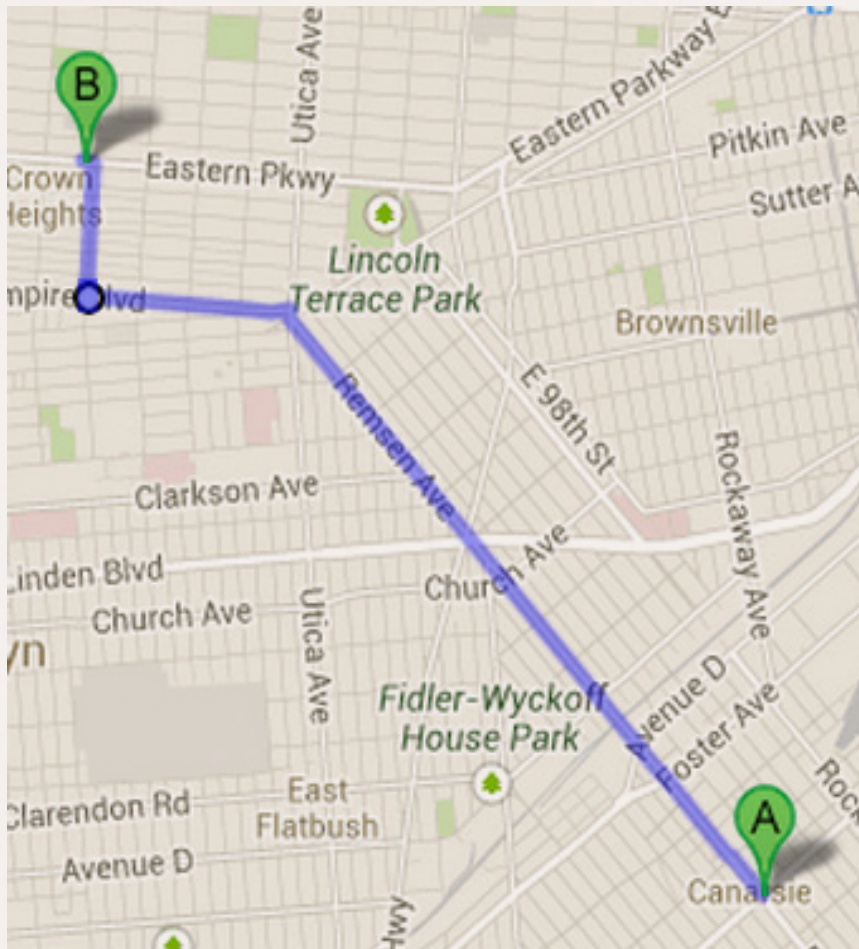
Return from
Flatbush (Ocean Pkwy and Ave I)

1. Leaving Ocean Pkwy and Ave I- Head north on Ocean Pkwy towards Ave H
2. At the traffic circle, take the 3rd exit onto Parkside Ave
3. Turn left onto Ocean Ave
4. Continue onto Empire Blvd
5. Turn left onto Brooklyn Ave
6. Turn right onto Eastern Pkwy

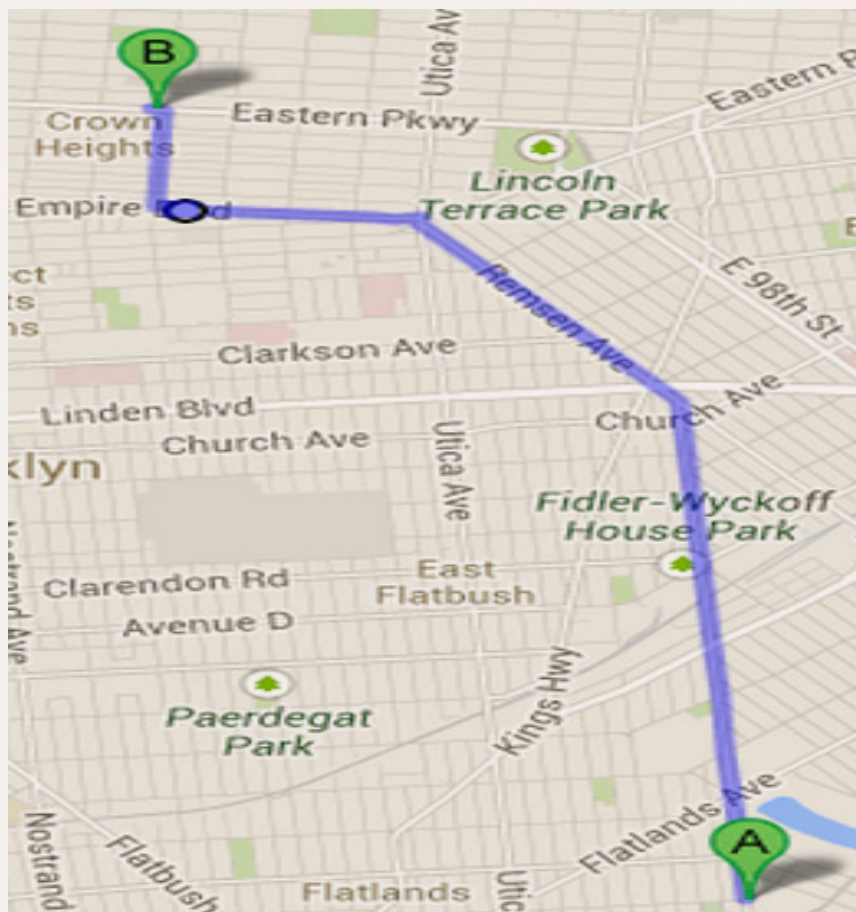
Directions from
Canarsie to 770

1. Head northwest on Remsen Ave toward Conklin Ave
2. Turn left onto Empire Blvd
3. Turn right onto Kingston Ave

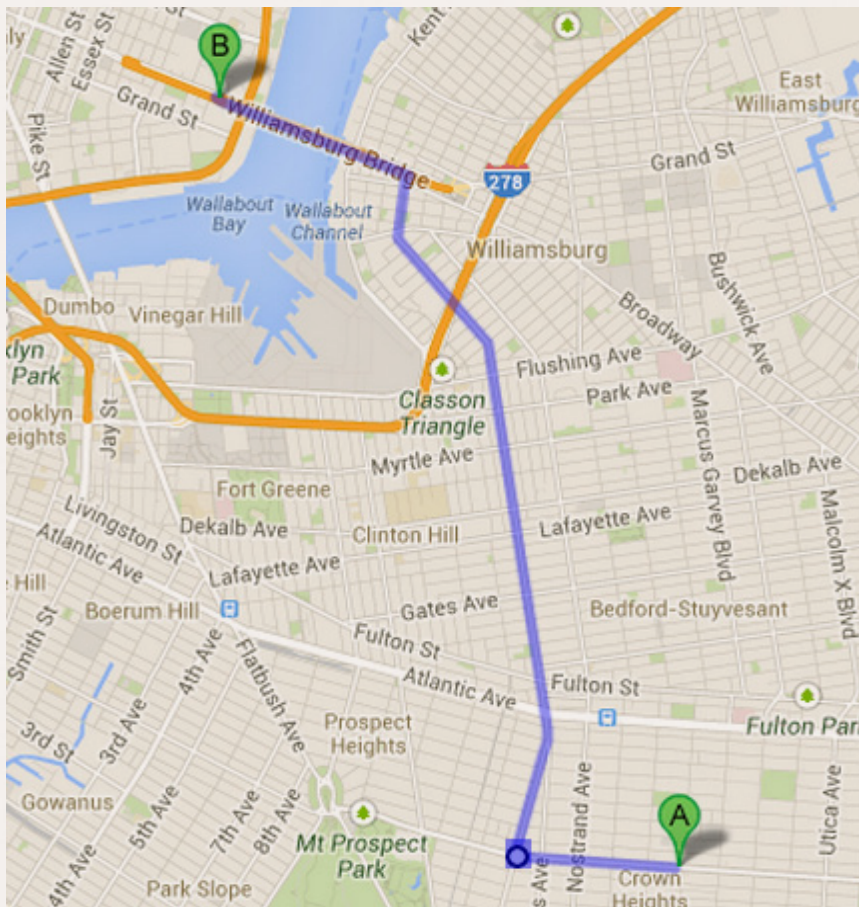
Directions from
Canarsie (Ralph) to 770

1. Head north on Ralph Ave toward E 72nd St
2. Slight left onto Remsen Ave
3. Slight right onto Utica Ave
4. Turn left onto Empire Blvd
5. Turn right onto Kingston Ave

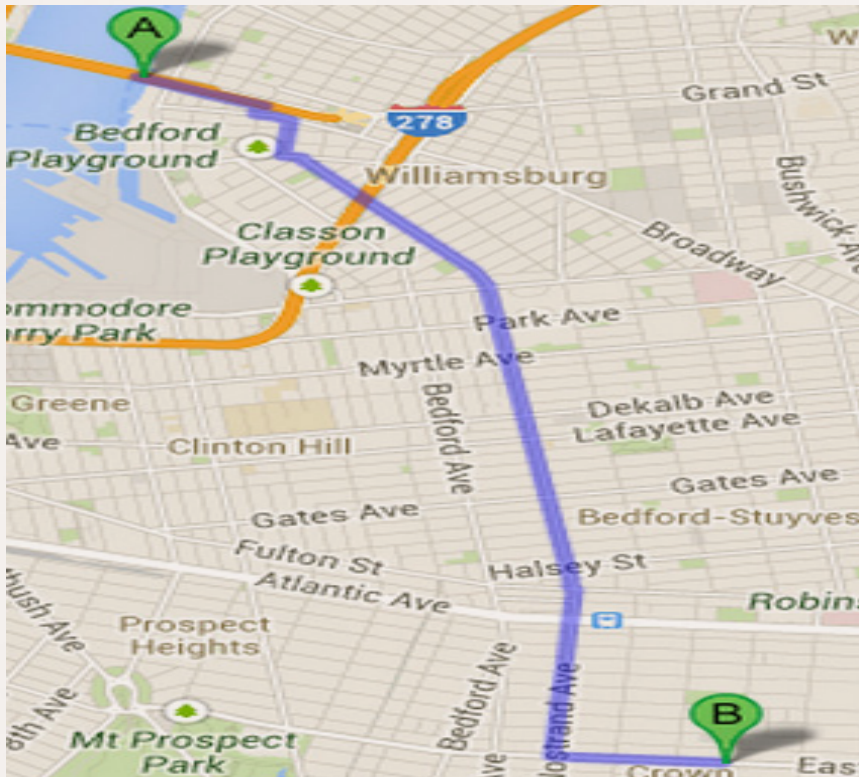
Directions to
Lower East Side

1. Leaving 770- Head west on Eastern Pkwy toward Brooklyn Ave
2. Turn right onto Bedford Ave
3. Turn left onto Williamsburg Bridge

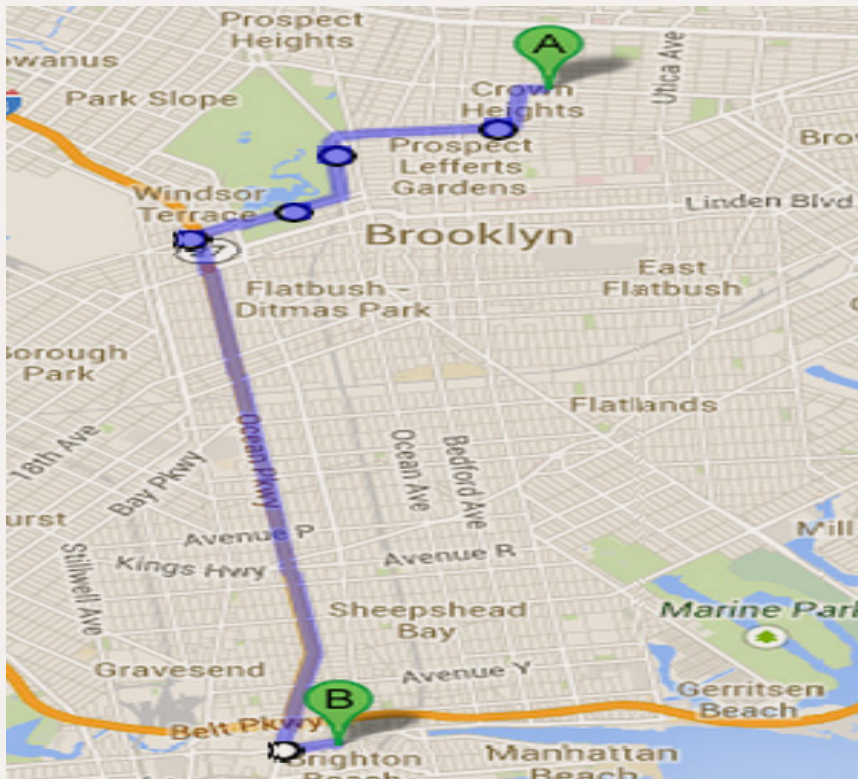
Directions from
Lower East Side to 770

1. Leaving the bridge- Head east on Williamsburg Bridge toward Bedford Ave
2. Turn right onto Bedford Ave
3. Turn left onto Broadway
4. Turn right onto Driggs Ave (Meet the Police Officers at the corner)
5. Turn left onto Division Ave
6. Turn right onto Lee Ave
7. Continue onto Nostrand Ave
8. Turn left onto Eastern Pkwy

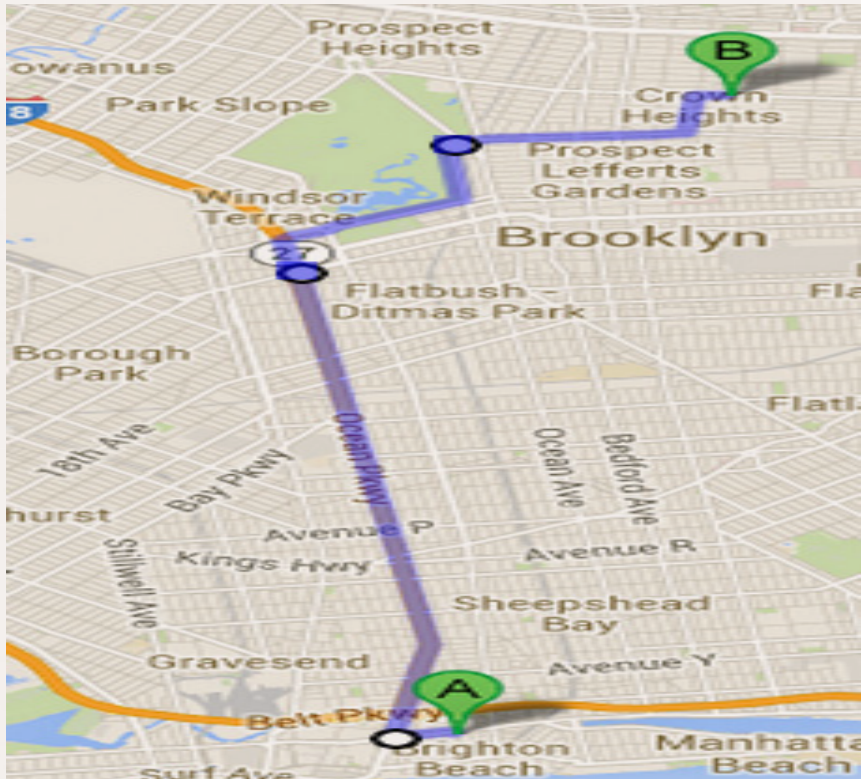
Directions to
Brighton Beach

1. Leaving 770- Head west on Eastern Pkwy toward Brooklyn Ave
2. Turn left onto Brooklyn Ave
3. Turn right onto Empire Blvd
4. Continue onto Ocean Ave
5. Turn right onto Parkside Ave
6. At the traffic circle, exit onto Ocean Pkwy
7. Sharp left onto Ocean Pkwy
8. Turn left onto Neptune Ave
9. Turn right onto Brighton 6th St

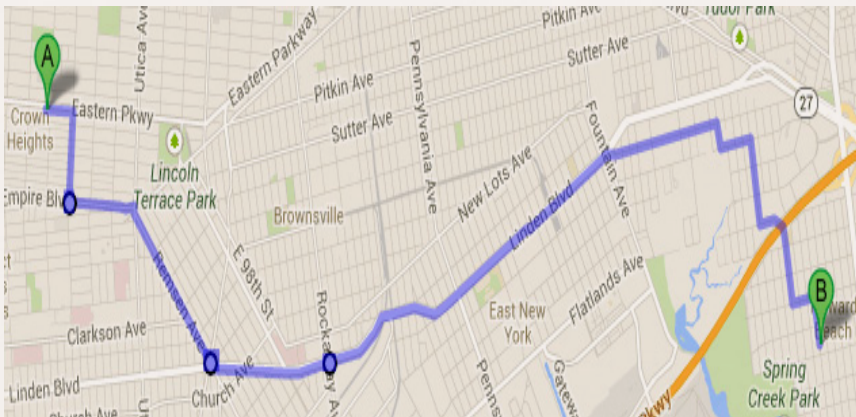
Directions from
Brighton Beach to 770

1. Leaving 2915 Brighton 6 Street- Turn left onto Neptune Ave
2. Turn right onto Ocean Pkwy
3. At the traffic circle, take the 3rd exit onto Parkside Ave
4. Turn left onto Ocean Ave
5. Continue onto Empire Blvd
6. Turn left onto Brooklyn Ave
7. Turn right onto Eastern Pkwy

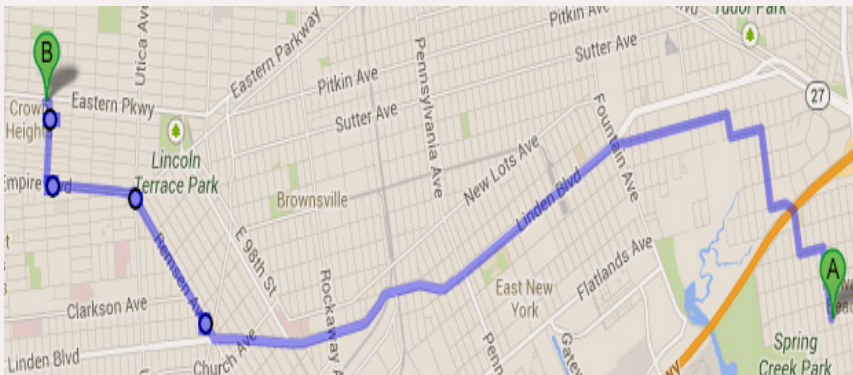
Directions to
Howard Beach

1. Leaving 770- Head east toward Kingston Ave
2. Turn right onto Albany Ave
3. Turn left onto Empire Blvd
4. Turn right onto Utica Ave
5. Slight left onto Remsen Ave
6. Turn left toward Linden Blvd
7. Slight right onto Loring Ave
8. Loring Ave turns slightly right and becomes Amber St
9. Turn left onto Stanley Ave
10. Continue onto 151st Ave
11. Turn right onto 81st St
12. Turn left onto 156th Ave
13. Continue onto 84th St
14. Turn left onto 159th Ave
15. Turn right onto 87th St

Directions from
Howard Beach

1. Leaving 160-35 87th St- Head north on 87th St toward 160th Ave
2. Turn left onto 158th Ave
3. Turn right onto 84th St
4. Continue onto 156th Ave
5. Turn right onto 81st St
6. Turn left onto 151st Ave
7. Continue onto Stanley Ave
8. Turn right onto Amber St
9. Amber St turns slightly left and becomes Loring Ave
- 10- Slight left onto Linden Blvd
11. Turn right onto Remsen Ave
12. Slight right onto Utica Ave
13. Turn left onto Empire Blvd
14. Turn right onto Kingston Ave

Directions for Tahalucha

Dedicated l'iluy nishmas the chossid

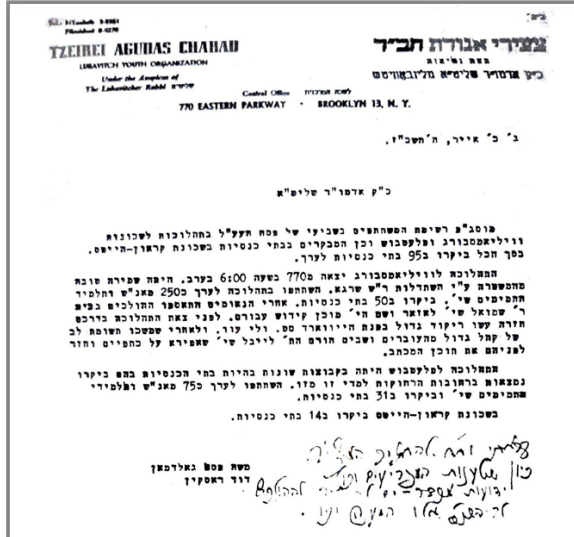
***Rabbi Shmuel Menachem
Mendel Butman ע"ה***

***Director of the
Central Lubavitch Youth Organization***

*who was involved in organizing
the Tahalucha for many years.*

*He faithfully fulfilled the Rebbe's directive
of going on tahalucha and brought a unique hisorerus
to many of the large shuls in New York.*

[כ' אייר, ה'תשכ"ז]

קראתי ות"ח. להחזיר המצו"ב.

כיון שטענות המפריעים וכו' ידועות מכבר - יש להחזיר ההולכים לביהכנ"ס אלו המענה וכו'.

Tel.: HYacinth 3-9251
PResident 8-4270

בי"ה

TZEIREI AGUDAS CHABAD

LUBAVITCH YOUTH ORGANIZATION

Under the Auspices of
The Lubavitcher Rabbi שליט"א

לשכה המרכזית Central Office

770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 13, N. Y.

צעירי אגודת חב"ד

תחת נשיאות

כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש

ב"ה, ב' סיון, ה'תשכ"ח.

כבוד הנהלת צאגו"ח סניף....

שלום וברכה:

הננו מוסרים בזה הוכן דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א, שהואיל לומר

היום אחרי חפלת המנחה, להמזכירות ולהנהלת צעירי אגודת חב"ד. ומבקשים את כב',
לפרסם את דברים אלו באופן המהאים.

אזוי ווי עס גייט דאך צו שבועות, וואס שבועות גייט מען דאך אין דער

ההלוכה - איז אזוי ווי אין האב געהאט ידיעות אז מען האט ווייטער אנגעהויבן ^{עס שיינט דא אונז וואס האבן יעקב}
אויך ^{עס שיינט דא אונז וואס האבן יעקב} ^{עס שיינט דא אונז וואס האבן יעקב} ^{עס שיינט דא אונז וואס האבן יעקב}
טאן וואס ער וויל. אבער בנוגע צו דער ההלוכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך

מיינע א שליחות, בעט איך איבערגעבן, אז די וועלכע היסן ניט אפ די תקנות בנוגע
משקה, זיינען ניט מיינע שלוחים. און איך בעט זיי, אז זיי זאלן זיך ניט משתחף
זיין אין דער ההלוכה.

די זעלבע זאך איז אויך בנוגע-פארן זומער אין די שליחות פון מל"ח, און
בנוגע גיין שמח"ח אין די שולן משמח זיין אידן. ^{עס שיינט דא אונז וואס האבן יעקב}
עס דאך א דין אין שו"ע, וואס יעדער איד איז מחוייב אין דעם. אבער בנוגע צו
די זאכן וועלכע עס זיינען מיינע שליחות'ן (אזוי ווי די אויבנדערמאנטע ענינים),
בעט איך, אז זיי זאלן זיך ניט משתחף זיין אין דעם.

וכל האמור איז עס סיי בנוגע חלמידים, סיי בנוגע יונגע לייט, סיי בנוגע

עלטערע.

פראן אזוינע וועלכע ענטפערן פארן זענען חירוצים און ^{עס שיינט דא אונז וואס האבן יעקב}
אבער ניט ^{עס שיינט דא אונז וואס האבן יעקב} קיין חירוצים. מען מיינט עס אין פשוט, אן קיינע פסלאך.
בנוגע דעם עבר, איז ניטא קיין קפידא ^{עס שיינט דא אונז וואס האבן יעקב} ^{עס שיינט דא אונז וואס האבן יעקב}
אין דעם, דארפן טאן תשובה אויף דערוף, אזוי ווי אויף אנדערע דברים בלתי רצונם.

Before Shavuot, 5751, the members of the Lubavitch Youth Organization wrote to the Rebbe about the plans for tahaluchah that Yom Tov. The Rebbe responded:

“May it be with much success.

The timing and the concepts are both apropos.

I will mention this at the Ohel.”

“I am sure you informed everyone what I said regarding mashkeh [that someone who does not follow the gezeirah of mashkeh should not participate in tahaluchah].

Has [something] actually been done?”

After Pesach, 5735, the members of the Lubavitch Youth Organization sent a duch to the Rebbe describing the tahaluchah of that Yom Tov to shuls in Williamsburg and other neighborhoods. The Rebbe responded:

“Has [something] actually been done?”

After Simchas Torah, 5746, the members of the Lubavitch Youth Organization sent a duch to the Rebbe describing the tahaluchah of that Yom Tov. The Rebbe responded:

“I received the duch. Thank you! The timing is apropos, etc.

I will mention this at the Ohel.”

After Pesach, 5746, the members of the Lubavitch Youth Organization sent a duch to the Rebbe describing the tahaluchah of that Yom Tov. The Rebbe responded:

“I received the duch. Thank you!

Bli neder, I will mention this at the Ohel.

May it have a continuous effect, etc.”

After Pesach, 5751, the members of the Lubavitch Youth Organization sent a duch to the Rebbe describing the tahaluchah of that Yom Tov. The Rebbe responded:

“I received the duch. Thank you! The concept and timing are both apropos.

I will mention this at the Ohel.”

Maanos Kodesh

In Sivan, 5716, the members of the Lubavitch Youth Organization sent the Rebbe the minutes of a recent meeting. One of the points mentioned was that they had decided to arrange groups to visit shuls on Shavuos in the East New York neighborhood of Brooklyn. This had been done the previous year as well, but this year they had decided to expand both the number of shuls visited and the caliber of the visits.

The Rebbe responded:

“The same should be done for the other Yomim Tovim as well.”

In Iyar, 5727, the members of the Lubavitch Youth Organization sent a duch to the Rebbe describing the tahaluchah on Pesach to shuls in Williamsburg, Flatbush, and Crown Heights. Apparently, some people in certain shuls took issue with tahaluchah and voiced various arguments why it should not be done.

The Rebbe responded:

“I read the duch. Thank you!

Since you are already familiar with the arguments of the people disturbing [tahaluchah], explain the appropriate answer to the people visiting those shuls [so they will know how to respond].”

Before Shavuos, 5728, the members of the Lubavitch Youth Organization prepared a notice about the tahaluchah of that Yom Tov and submitted a copy to the Rebbe. The Rebbe responded:

- 22) From a Sicha of Shavuuous 5721, section 12.
- 23) From a Sicha of Shavuuous 5724, section 14.
- 24) From a Sicha of Shavuuous 5729, section 3.
- 25) From a Sicha of Shavuuous 5733, section 2.
- 26) From a Sicha of Shavuuous 5715, section 12.
- 27) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5717, section 16.
- 28) From a Sicha of Shavuuous 5721, section 12.
- 29) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5723, section 4.
- 30) From a Sicha of Shavuuous 5724, section 14.
- 31) From a Sicha of Shavuuous 5727, end of section 5.
- 32) From a Sicha of the Second of Sivan 5728.
- 33) From a Sicha of Shavuuous 5728, end of section 2.
- 34) From a Sicha of Shabbos Bereishis [second *Farbrengen*] 5731, section 4.
- 35) From Sichos of Acharon shel Pesach 5735, section 5; Shavuuous 5735, section 4.
- 36) From a Sicha of Shevi'I shel Pesach 5732, section 2.
- 37) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5733, end of section 6.
- 38) From a Sicha of Shavuuous 5733, end of section 3.
- 39) From a Sicha of Shavuuous 5717, section 3.
- 40) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5732, section 17.
- 41) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5735, section 5.
- 42) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5730, section 4. See also Sicha of Acharon shel Pesach 5722, end of section 11.
- 43) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5723, section 4.

This is why it was established that we bring joy to our fellow Jews during the festivals in general and on Pesach – the first of all the festivals – in particular. This is accomplished spiritually by repeating words of *Chassidus* as well as also bringing about physical joy. And in addition to the above, there is also the aspect of going by foot.⁴³

Sources

- 1) HaMelech b'Mesibo, Vol. 1, p. 321.
- 2) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5718, section 15. See also Sichos: Shavuous 5730, section 8; Shavuous 5735, section 4.
- 3) From Sichos of Shavuous 5718, section 33 and Acharon shel Pesach 5725, section 32.
- 4) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5719, section 10.
- 5) From a Sicha of Shavuous 5728, end of section 2.
- 6) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5726, section 3. See also Sicha of Shavuous 5734, end of section 4.
- 7) From a Sicha of Shabbos Bereishis [second *Farbrengen*] 5734, section 2.
- 8) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5728, section 3.
- 9) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5717, section 16.
- 10) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5734, end of section 3.
- 11) From a Sicha of Yom Simchas Torah 5737, section 7.
- 12) From a Sicha of Shavuous 5733, section 2.
- 13) From a Sicha of Leil Simchas Torah 5723, section 13.
- 14) From a Sicha of Shabbos Bereishis [second *Farbrengen*] 5734, section 2.
- 15) From a Sicha of Leil Simchas Torah 5730, section 5.
- 16) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5717, section 16.
- 17) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5717, section 16.
- 18) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5721, section 10.
- 19) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5729, section 4.
- 20) From a Sicha of Acharon shel Pesach 5732, section 18.
- 21) Likkutei Sichos, Vol. 8, p. 252.

find ourselves in an era after the Torah was already given and after the spiritual service of the Jewish greats throughout all the generations, the exile still lingers in order for us to assemble the [remaining] sparks of holiness. When this is accomplished the Redemption will come to pass. This is why we must go from place to place.

This is also why, the Rebbe, my father-in-law, established going to various places and meeting up with various people. For although they are G-dfearing Jews, they lack the Torah of the *Baal Shem Tov*, or an explanation of *Chassidus* Chabad on the Torah of the *Baal Shem Tov*. Surely this lack is felt with regard to their love of G-d and their revealed degree of joy. This is specifically accomplished by seeing a fresh face, a panim chadashos, who arrives from another location.⁴¹

17. *The conclusion of golus and raising of the Shechinah*

The service involving the feet has particular relevance to our generation, since it is in the final exile the we affect “the feet [of the highest level] meeting the feet [of the lowest level],” inasmuch as the Shechinah has fallen in golus, for which reason our task it to occupy ourselves with deed and action (the lowest of levels) in order to raise the Shechinah. This also finds expression in man’s limbs, in performing those *mitzvos* that are dependent upon man’s feet.

It is thus understandable, that walking to a distant location in order to bring the joy and cheer of the festivals to our fellow Jews accomplishes “the feet meeting the feet,” through which the Shechinah is raised. This also lifts up the entire Seder HaHishtalshelus, thereby affecting the arrival of Moshiach, concerning whom the verse states, “His feet shall stand on the Mount of Olives,” thereby stressing the aspect of the feet, since Moshiach’s arrival is dependent on the service of the feet, with “the feet meeting the feet.”⁴²

18. *Preparation for the coming Redemption*

Among the terms used in describing the coming Redemption, the verse states: “There shall be a path for the remnants of His people,” ... “they will cross over in shoes.” What is the significance of “crossing over in shoes”; what difference does it make whether they cross in shoes or in some other manner? The main thing is that they will use the path.

The explanation is as follows: The revelations of the Time to Come will be so lofty that they will even permeate the level of “shoes.” Since all the revelations in the Time to Come are dependent on our actions and service during the present period, it follows that now as well service is required with the garments of the foot, [i.e., shoes]. For the general aspect of the foot is action and the main power of action is specifically in the foot.

13. *Those who did not participate*

Those who did not participate [in the *Tahalucha*,] should take upon themselves that the next time they will go to a location that is twice the distance.³⁸

14. *Hafotzas HaMayonos Chutzah*

The characteristic of a *Tahalucha* is that it is included in the activities of Hafotzas HaMayonos Chutzah, spreading forth the wellsprings of Judaism and *Chassidus* outward. This is accomplished not by waiting for those who are “outward” and “outside” to come to the wellsprings, but by actively spreading forth the wellsprings of Judaism and *Chassidus* outward, going and disseminating the wellsprings over there. This path of service was begun by Aharon HaKohen, who was “a lover of peace, a pursuer of peace, a lover of creatures, who drew them close to the Torah.”³⁹

15. *Physically distant locations*

When one goes to Shuls that are physically distant, as well as to those that are spiritually distant, and one brings there matters that are necessary to strengthen and increase joy and dancing, or matters of encouragement accompanied by life and vitality, one actually draws down through this the wellspring itself.

This adds vitality to those who pray in that Shul. The quantity is not important, for a wellspring purifies even with a single drop. The main thing is that all be permeated with the vitality of the actual wellspring, whose source is “G-d, the source of living waters.” Ultimately, the wellspring will thoroughly “rinse” the listener, that he be a proper recipient. This

will unite the two wellsprings (of these two Jews) transforming them into one wellspring.⁴⁰

16. *Panim Chadashos – a “fresh face”*

The Jews endured a very long journey through the desert in order to refine and elevate the sparks of holiness that were found there. Accordingly, we understand that although we now

With regard to the *Tahalucha* ... this is *my shlichus!*

I wish to announce that all those who do not keep the enactments with regard to mashke – they are not my shlichim and I ask of them that they not participate in the *Tahalucha* ... All those who will from now on take this upon themselves, then, to the contrary, I ask them to participate in the shlichus – and may G-d will it, that it be met with great success.³²

9. *From strength to strength*

May they all be blessed and may they all see the fulfillment of advancing in a manner of from strength to strength, always experiencing infinite degrees of advancement and infinite measures of blessing. May they advance the whole year through from strength to strength.³³

10. *Fortunate is their portion*

Fortunate is their portion in this world and the next.³⁴ Fortunate is their portion and great is their merit.³⁵

11. *Do not dodge*

This [i.e., participating in the *Tahalucha*,] is a good custom, particularly since this has been done for so many years, and more particularly, as we are speaking of something that benefits the multitude, therefore most assuredly everyone will participate; surely no one will free themselves from it.

If this were merely a personal matter then he could possibly dodge it. However, since this is something that if he shirks his duty it will be to the detriment of many he will surely mull this matter over many times, realizing that his non-participation will adversely affect so many and moreover, concerning something that was stated publicly. He should not do this because I have so decreed [and he has no choice in the matter,] but out of a sense of joy and accompanied by song.³⁶

12. *Blessed rain*

Going [on *Tahalucha*] in order to help Jews rejoice, particularly when this was done on foot, and especially when – as I was informed – this was done accompanied by “blessed rain,” therefore even the “blessed rain” joined in their dancing.³⁷

the morrow, or the day after, and sometimes after a longer period of time. But surely the words are efficacious.²⁸

4. *Going to a distant location*

Aside for the necessity of joy, there is also the necessity to travel a distance by foot, unlike those who walk only a block, stating that their time could be better spent learning, or even indulging in idle chatter –but not going to a far off location, as he desires to guard his health, or it does not befit his honor.

Truly, this is not so, as this trek is the desire of our Rebbeim and Nes'im. To the contrary, the farther he goes, the greater this expresses his true honor. This is as King David said to Michal, the daughter of Shaul [that in prancing before the Ark he was indeed honoring himself]. Since it is of great import that one specifically travel by foot, this brings about the revelation of “they will cross over in shoes.” The more distant the journey, the greater the reward for going.²⁹

5. *Negating the thought that the time could have been better spent*

It is entirely wrong to think that the time [of the *Tahalucha*] could have been [better] spent sitting and learning. Since this is the directive of the Rebbe, the Nassi HaDor, it is understandable that the *mitzvah* of the day is that of going [on *Tahalucha*].³⁰

6. *Why aren't you going on the Tahalucha?*

On one occasion in the late 1960's, as the Rebbe was in the process of returning to his room after escorting the chassidim who went on the *Tahalucha*, the Rebbe spotted one of the elder Chassidim who was then in the Shul. The Rebbe approached him and asked him: “Why aren't you going on the *Tahalucha*?”

7. *Meriting Pnimitiyus HaTorah*

The simchashel *mitzvah* engendered by those who took upon themselves to actually go on the *Tahalucha* merits them Pnimitiyus HaTorah. May there be fulfilled by them – as the expression that is used when bringing Bikkurim – “May you repeat this in the come year.” May they merit this and even more.³¹

8. *“This is my sblichus”*

The Tahalucha

Selected Expressions From the Rebbe About the Tahalucha and Its Participants

Following is a compilation of unique expressions culled from the Rebbe's Sichos, in which he expressed his high regard for those who participated in the Tahalucha, their great merit in doing so, and his affection for them for their dedication in fulfilling his desire.

1. *I envy those who went...*

For the first time, Tzeirei Agudas Chabad arranged something involving mesirus nefesh, in that they went yesterday on a *Tahalucha*. (After all the *Tahalucha* participants said LeChaim!, the Rebbe noted:) I, myself did not go, but I envy those who did, and accordingly, I too shall say LeChaim!²⁶

2. *I did not go, but I had a desire*

I, myself did not go, but I had a strong desire to do so, and accordingly, I shall say LeChaim!²⁷

3. *The words have their desired effect*

Although the Zohar states, “Woe to he who speaks to ears that do not hear,” there is nevertheless a *mitzvah* to speak. Moreover, we are assured that ultimately the words will have an effect. Particularly now, when “He is veritably standing behind our wall,” i.e., Moshiach already desires to arrive, but he tarries because of the work still necessary in Hafotzas HaMayonos Chutzah. Thus, Moshiach himself assists and lends a hand in this work and that the words of the speaker should have their desired effect. It is only, that at times one immediately sees how one has been successful, while at times it is only seen on

turning when they moved,” i.e., not thinking at all about one’s self, but merely beings subservient to the Divine will.²⁵

“the deeds that were to be done.” We find that with regard to Mattan Torah as well, G-d “travelled” and descended here, below. ... This is a lesson for all Jews – “tzaddikim, who are similar to their Creator,” “Your people are all tzaddikim” – that they not wait until people turn to them; rather, they are to travel from one end of the world to the other to teach Jews Torah.²²

The Torah is to be received with joy. This is why the Rebbe, my father-in-law, established that on Shavuous – in addition to other festivals – people should go to various Shuls to increase or rouse the joy of multitudes of Jews, for Torah is to be received with joy.²³

In order to properly receive the Torah it is necessary to possess the attitude of servitude. Thus we say in the Brich Shmei prayer upon the opening of the Ark, “I am G-d’s servant.” It is therefore self-understood that this is connected to the foot, whose spiritual aspect is that of acceptance of the Divine yoke.

This is linked to the good custom of going on the festivals to Shuls to bring joy to fellow Jews, that they be joyfully celebrate the festivals. Moreover, it should be done in a manner of “running to do a *mitzvah*.” Thus Rashi comments on the verse, “Yakov lifted his feet,” that “he lifted his feet even higher than his head.” That is to say, there is a degree of pleasure associated with the level of feet that is even higher than the pleasure associated with comprehension and understanding. This lofty degree is specifically found in the foot.

This is also connected with the statement of King David – whose demise was on Shavuous – “Support my steps in your pathways, so that my footsteps will not falter,” with both “steps” and “footsteps” relating

to the feet. We thus ask G-d that He support our steps, so that we may follow His pathways – the path of Torah and *mitzvos*. The Hebrew term used here for “steps” is specifically *ashurai*, which also connotes pleasure, as the verse states, “for women have deemed me fortunate.” This refers to the aspect of pleasure and delight (the highest of the soul powers) descending even unto the feet.²⁴

The Shavuous haftorah speaks of Yechezkel’s vision of the celestial chariot. One of the themes repeatedly found there is the term “and their feet,” which are described as “not turning when they moved” – they did not need to turn in any direction.

This indicated the bittul of the celestial chariot, thinking of nothing other than arriving at their destination and automatically heading there. So, too, with regard to going on the *Tahalucha*, that it is to be done in a manner of “not

Consequently, the festivals, termed as they are *regel* (foot), possess particular affection. Surely this is so with regard to Pesach, which is the aspect of leaping, something that is brought about through the feet, wherein they lead the head to its desired destination. There is thus particular fondness to the service that is connected to the feet, especially when this service tires the individual, having to walk far distances.

The above is associated with the fact that during the festivals, particularly during

Shevi'i shel Pesach and Acharon shel Pesach, people go on *Tahalucha* in order to help Jews rejoice. At that time there is accomplished that the very ground implores that shoes be worn, so that it too may receive from the tremendous holy light that is thereby generated.¹⁹

Pesach is deemed the “head” of all the festivals, since it – like the head – enlivens and causes influence to flow to

all the other festivals throughout the year. Understandably, going on *Tahalucha* during Pesach increases one’s wide-ranging advances during the entire year and his going on *Tahalucha* during the [other] festivals.²⁰

The festival of Shavuous

The *Midrash* states that G-d travelled a distance of 500 years in order to acquire a name. This refers to Mattan Torah, as the Torah is composed of G-d’s Divine names.

Since an “arousal from below” is to be similar to the “arousal from above,” it follows that our preparation to Mattan Torah should also involve “travelling,” up to and including actual physical travel.

We thus understand that going on *Tahalucha* has a particular connection to the festival of Shavuous.²¹

Tanna d’Vei Eliyahu states that the Sanhedrin would gird themselves with iron chains and travel throughout all the far-flung Jewish locales in order to teach the Jewish people

say ‘sang’ but uses the future tense,” alluding to the song in the Time to Come, at which time there will be the truest feeling of joy.¹⁶

The verse that speaks of crossing the Euphrates in the Time to come, “they will cross over in shoes,” is also related to the festival pilgrimage concerning which the verse states, “How beautiful are your footsteps, shod as you are in shoes.” The festival pilgrimage and crossing of the Sea of Reeds are related, for just as there was a revelation of the concealed degrees of G-dliness at the time of the crossing of the Sea of Reeds, so too did the Jews veritably see G-dliness when they visted the *Beis HaMikdash*.

Additionally, just as the festival pilgrimage, a *mitzvah* performed on foot, merits the revelation of “They will cross over in shoes,” so too with regard to every *mitzvah* performed with one’s feet, e.g., “Run to do a *mitzvah*,” merits this selfsame revelation. Particularly so, when one participates in the *Tahalucha*, something that entails much effort and involves travelling a long distance.¹⁷

“Foot” and “shoe” are related both to the exodus from Egypt as well as to the true and complete redemption. At the time of the exodus, “Your shoes were upon your feet” and with regard to the coming redemption the verses state, “they will cross the river on foot” and “they will cross over in shoes.”

The feet lead the person from his current location to a place that is lower than him, for the foot is the aspect of the Sefirah of Malchus, through which vitality is drawn to the world below it. Man travels there in order to perfect it.

Man needs shoes in order for him to bring about this perfection and that he not be influenced by the imperfection of the place he travels to, for shoes surround one’s feet, protecting them from harm.

This is related to Shevi’i shel Pesach, at which time all the Jews were elevated through crossing the Sea of Reeds, when even the lowliest of the low – Dassan and Aviran – were positively affected by the event.¹⁸

The verse states with regard to the Time to Come, “they will cross over in shoes.” *Chassidus* explains that shoes will then be necessary in order to act as a buffer, enabling the very earth to receive from the revelations experienced by the Jews treading on it. This demonstrates a Jew’s true greatness.

Since the reward that we will receive in the Time to Come is dependent on our actions and service during the period of galus, it follows that in order that even the “foot” attain a level that is infinitely greater than the norm, there must presently be the spiritual service involving those *mitzvos* that are dependent on the feet.

Excerpt from the farbrengen of Simchas Torah night, 5728:

When it comes to the simchah of Simchas Torah, there is no difference between one Jew and another. Every Jew should experience this joy, even a simple person who is unable to learn Torah.

This is why the Friediker Rebbe instituted that we shouldn't be satisfied with dancing ourselves but should spread simchah to others.

Everyone who went on tahaluchah to bring simchah to other Jews should say l'chaim, and may the simchah continue throughout the year!

•

Excerpt from the farbrengen of Simchas Torah night, 5733:

Every year on Simchas Torah, it is customary to visit Jews in faraway places and bring them simchah. (In truth, they are only far away physically. Spiritually, no Jew is far.) The way to make them happy is by showing them a living example of what it means to be happy. This can influence them so strongly that by the time the next year comes around, they are the ones spreading simchah to others.

Whoever participated in visiting these Jews should say l'chaim together and sing a joyous tune. They should be joined by those who didn't actually go, myself included. May this bring success in our avodas Hashem throughout the year—learning Torah, doing mitzvos carefully, and carrying out our everyday activities lesheim Shomayim.

The festival of Pesach

... Particularly so, when the joy is of Shevi'i shel Pesach, the time of song [of the crossing of the sea], concerning which the verse states, "Then he shall sing" – "It does not

Festivals for Rejoicing

Going to Bring Cheer to Fellow Jews Reveals Jewish Unity

Simchas Torah

First and foremost, the *Tahalucha* during Shemini Atzeres/Simchas Torah is unique in that it takes place during the month of Tishrei, whose acronym is ת"ש"ג. "first," i.e., the first month of the year, which draws down vitality for the entire year. Specifically: the purpose of the *Tahalucha* is to bring joy to Jews with the joy of the *Hakafos*. The Alter Rebbe writes in his Siddur with regard to the joy of the *Hakafos*: "Even if one participated in [the dancing of] *Hakafos* in his own Shul, if he goes to another where they have not yet completed it, he should sing and rejoice

together with them. The same applies on the eve of Simchas Torah..."¹¹ Sukkos is called "the season of our rejoicing." Rejoicing in the most

complete sense is expressed when the joy finds expression even in one's feet. This is the aspect of the dancing of *Hakafos* on Simchas Torah.¹²

In addition to the well known statement that acts of *tzedakah* "refine one's mind and heart a thousand-fold," [there is the following matter as well]. Since they roused Jews to joy, they too should merit joy that breaks all boundaries. Moreover, since the joy is that of Simchas Torah, they will also have joy that breaks all boundaries with regard to Torah.¹³

Those who took part in the *Tahalucha* and caused other to rejoice to the extent that they actually danced should be blessed that their Torah study and their performance of *mitzvos* as well, be in a manner that is far beyond all earthly limitations, for this is the aspect of dance – lifting one's feet completely above the ground.¹⁴

Going to a distant locations involves both spiritual and physical exertion: physical exertion, for it requires much effort to walk to a distant location; spiritual toil, as for the time being they lack the words of Torah and words of spiritual arousal that have just been related [during the earlier course of the *Farbrenge*]. Notwithstanding the above, they do this in order to bring joy to so many of our Jewish brethren.¹⁵

Jewish Unity

Going to Bring Cheer to Fellow Jews Reveals Jewish Unity

The Rebbe expressed in many of his Sichos that going on a Tahalucha, particularly to distant locations and repeating to the assembled the teachings of the Nassi HaDor, reveals the unity of all Jews, as joy and Torah is brought even to those Jews located at the other edge of the city.

1. *All Jews are friends*

There is a special quality to going on a *Tahalucha*, even if the location is both physically and spiritually distant, in order to bring joy to the Jews who are found there and bring back their joy here. This has particular value on Yom Tov, since – as is known – “All Jews are [in the category of] chaverim on Yom Tov.”⁸

2. *Joy of the body and joy of the soul*

The Gemara relates about the two jesters, who by dint of their bringing joy to Jews merited the World To Come. The very fact of bringing joy to Jews is in itself truly great, even if it is not connected to a *mitzvah*. This is because one brings joy to the Jew’s body, about which it is stated, “You have chosen us from among all nations and tongues.” So great is the *mitzvah* of love of a fellow Jew, that it serves as a vessel to attaining the love of G-d. And this is so even if it is not connected with a *mitzvah*.

How much more so when the joy is connected to a *mitzvah*, at which time there is also the joy of the soul as it rejoices in “festivals for rejoicing.”⁹

3. *A joyous song and saying LeChaim!*

Those who went on the *Tahalucha* should say LeChaim! – and joy is only with wine. They should sing a rousing niggun, which will rouse the general spiritual service in the time of Golus.¹⁰

5. *Going by foot during the Three Pilgrimage Festivals*

The soul, too, contains a level that is deemed the “foot” of the soul; moreover, it even contains a lower level still – the “heel” of the soul.

This particularly pertains to present times, when we find ourselves “close upon the heels of Moshiach’s arrival.” This is in accord with Rashi’s comment on “eikev tishme’un” – “those *mitzvos* that are tread upon with one’s heel.”

This is why *Rabboseinu Nisi’einu* placed particular emphasis on the aspects of the “foot” of the soul, as well as the physical foot itself – that matters that one performs with his feet.

This also includes the fine custom of going on a *Tahalucha* on all three pilgrimage festivals – festivals wherein Jews would go up to Jerusalem by foot – for which reason the halacha is that one who cannot go up by foot is freed of the obligation of making the pilgrimage.⁶

6. *Ardent labor of the soul and body*

When we approach an individual who learns Nigleh and *Chassidus* and we say to him: “Listen! The Rebbe, my father-in-law, has commanded that we go out to provide cheer to Jews.” He [may well] respond: “I’ve got to figure out how much time it will take to go there, to be there, and how much time it will take to return.” Since it takes a lot of time, he will say that he cannot waste so much time; he will appoint an emissary in his stead, while he will utilize his time for Torah study. This person is told: this is not all the intent. Rather, he, himself is to go out and provide cheer to Jews.⁷

intellect. Doing so leads to “Blessed are you when you enter” – the spiritual arousal from above that empowers him to perform this manner of Divine service, as well as “blessed are you when you depart” – the spiritual arousal from above that comes as a result of his Divine service, which is infinitely greater, since his service as well is in a manner of “extension,” without limitation.³

3. *Two opposite extremes – a coarse limb, and yet unlimited*

The foot incorporates two opposites: a) The foot symbolizes endlessly striding forth, which is the concept of a mehaleich, one who consistently advances; in spiritual terms this connotes that the foot connects one to the Source of Life. b) The foot is the lowest and coarsest bodily limb. Yet, these two contrary aspects are interdependent, for “You have created me last and first.” Which is to say, that the spiritual service of the creature – man – who was created as “the last of all creation,” binds one to the Source of Life. This is analogous to a lever employed in raising an entire edifice; only when placed at the very bottom of the edifice will it be able to raise the entire edifice. Moreover, truly great strength is necessary for an entire building to be lifted.

Just as this is so with regard to the bodily organs, the same holds true with regard to one’s soul powers. This is the aspect of emunah, faith. The power of emunah is truly infinite, for inasmuch as it applies to something that the person neither understand nor feels, it is not limited by these limiting soul powers.

This then is the infinite power of striding forth that is found in the foot – emunah is that quality which will specifically bind the person to that which is truly infinite.⁴

4. *Each step creates an angel*

There is the fine custom of going on a *Tahalucha* to assist Jews in their rejoicing in the joy of a *mitzvah* and in the joy of the festivals. One should not mistakenly think that of primary importance is only the place from where they departed and the place where they arrived, while the route traveled to reach their destination is wholly secondary, i.e., the only manner of reaching their destination is by walking to the place they seek to arrive at.

Rather, every step of the way creates an angel and extracts and refines the sparks of holiness found on the route. It is entirely possible that the particular location has been waiting since the beginning of creation for someone to tread upon it on his way to performing a *mitzvah* and fulfilling G-d’s will.⁵

2. *“Blessed are you when you enter; blessed are you when you depart.”*

The *Midrash* states: “If you have extended your feet [to collect charity] for a pauper or for the sake of *mitzvos*, the verse states [about this]: ‘Blessed are you when you enter; blessed are you when you depart.’”

This raises the following questions: a) “for a pauper” implies performing the *mitzvah* of *tzedakah*. This being so, why does it state “for a pauper or for the sake of *mitzvos*,” when *tzedakah* is seemingly included with the other *mitzvos*? b) The terms generally used regarding the feet are “going” or “running.” Why use the term “extending”? c) Since “when you depart” also implies “after 120 years,” [i.e., after one’s passing,] how can there still be an accounting, when “There is no account in the grave”?

The explanation: The foot is the lowest of man’s organs, and just as every organ includes all others, so too the foot has its own foot – its lowest degree – which is the heel. It is specifically with regard to the heel that the term “extended” is apt, for it denotes beyond limitation. The reason for this is: the power of *mesirus nefesh* expressly finds expression in the heel, as the heel denotes *kabbalas ol*, acceptance of the Divine yoke, and not intellect or emotion. Thus it is explained that the generations that are “close upon the heels of Moshiach’s arrival” possess the power of *mesirus nefesh* to a greater extent than earlier generations.

The same holds true with regard to the *mitzvos* that are mirrored by man’s limbs: those *mitzvos* that are dependent on the aspect of the feet are those that emphasize *kabbalas ol*.

We verily observe that intellect (in the brain) and love and fear (in the heart) are limited by their very nature. These limitations apply to the feet as well when they are dependent on one’s intellect and comprehension. However, when performed out of *kabbalas ol*, then their performance is without limit. This, then, is the meaning of “If you have extended [i.e., utilized the aspect of *kabbalas ol*, the level of] your feet.”

Should a person proclaim that he is an intellectual; how can it be demanded of him that he set aside his intellect? The response to this is: “extended your feet for a pauper” – the person need only take an honest look at his true standing and status and he will realize that he is intellectually impoverished. Consequently, he should pay little heed to his measure of

Travelling by Foot

The Special Quality Specifically Found in Going by Foot

The Rebbe accentuated in many of his Sichos that the *Tahalucha* involves travelling by foot. He explained, that in spiritual terms this relates to the concept of *emunah*, faith. On many occasions he also stressed the connection that this has with the particular festival during which he delivered his talk, whether it be Pesach, Shavuos or Simchas Torah. He often explained that participating in the *Tahalucha* reflects the joy of participating in a *mitzvah* in general (שמחה של מצווה), and more particularly, the joy of partaking in the joy of a festival. (שמחת יום טוב.) In a broader sense, the Rebbe would say, participating in the *Tahalucha* is an important step in preparing for the true and complete Redemption.

1. *“The people on foot” – Bittul and acceptance of the Divine Yoke*

Commenting on the verse, “A people of six hundred thousand on foot, whom I – *anochi* – am in their midst” *Chassidus* explains, that the “six hundred thousand on foot” were able to draw down “*Anochi*,” G-d Essence, (“*Anochi mi she’Anochi* – “I am who I am”) within *Moshe Rabbeinu*.

This accords with the *Midrashic* statement that if even one of the six hundred thousand Jews at Sinai was to have been missing, the Torah would have – G-d forbid – not have been given. Thus, it was the presence of the six hundred thousand that brought about the Torah, which begins (i.e., the Decalogue begins) with the word *Anochi*.

This matter, however, requires to be understood. Inasmuch as the Jewish people constitute an “entire countenance” (from head to toe), how can they all be lumped into the one category of foot – “six hundred thousand on foot”? The matter is as follows: Although there are indeed multitudinous levels within the Jewish people, however, each level includes all the other levels. We are thus speaking about the level of “foot” found within each and every Jew, whatever his primary level, even if he is on the level of the “head.” For it is specifically the spiritual service of “foot,” [the service of *bittul*,] and not the spiritual service of “head” and “torso” (the service of the mind and heart) that draws down G-d’s very essence.²

the chassidim returning from tahaluchah were greeted by the Rebbe, who was sitting on his chair at the front entrance of 770. Excitement gripped the air as the chassidim began to sing, “Orech yamim asbi’ehu...”, with the Rebbe encouraging the singing. (Incidentally, this was the first time this song was sung before the Rebbe.)

at the clock and asked: “How long does it take to get back here from Boro Park? Why have they not arrived yet?”¹

When the *Tahalucha* would return from conducting *Hakafos* in synagogues on Simchas Torah, the Rebbe would be in midst of the pre-*Hakafos farbrengens*. The Rebbe greatly appreciated the Simchas Torah *Tahalucha*, as it expressed the self-sacrifice of the *Tahalucha* participants in that - as the Rebbe, himself explained - the *Tahalucha* participants indicated their willingness to forego part of the *farbrengen* in order to bring joy to their fellow Jews.

In addition to the blessing that the Rebbe would convey for the *Tahalucha* participants upon their safe return, the Rebbe would deliver an entire *Sicha* during the *farbrengens* of Acharon shel Pesach and Shavuus on behalf of *Tahalucha* participants. This would also occur quite often during the *farbrengens* of Simchas Torah. During those *Sichos* the Rebbe would speak of the many fine qualities of participating in the *Tahalucha*. At the conclusion of these *Sichos*, the Rebbe would direct those who participated in the *Tahalucha* to say LeChaim! accompanied by joyous song.

In the ensuing years, the Rebbe demonstrated even greater affection to the *Tahalucha* enterprise, in that immediately after the Mincha prayer the Rebbe would escort the participants, remaining

to see them off until the last of the *Tahalucha* goers was out of sight. The Rebbe would stand and closely observe each of the participants as they would pass him and with his holy hands

would encourage the singing and joy. Upon returning to his room, the Rebbe would salute the head of the police troop as a sign of thanks.

With the passage of time the Rebbe's participation became even more personal, in that he would go out to greet the *Tahalucha* participants upon their return as well. The Rebbe would leave his room (either in 770 or in his library) and with his holy hands would encourage and heighten the intensity of the song that was being sung (Napoleon's March). The Rebbe would remain standing for quite some time, while gazing all the *Tahalucha* participants, after which he would return to his room.

After 27 Adar Rishon 5752, the first time the chassidim merited to see the Rebbe was after *tahaluchah*. Over three months had passed since the last time the chassidim had seen the Rebbe's holy face. Then, to everyone's tremendous joy, on the second night of Shavuus,

Introduction

An Overview Concerning the Establishment of the Tahalucha

The Tahaluchos were established during the year 5715, when it was decided that for the festivals of Pesach and Shavuuous there would be a *Tahalucha* of hundred of chassidim who would participate in a walk to various neighborhoods within New York City. The purpose of the *Tahalucha* was to convey the Rebbe's teachings pertaining to the particular festival.

During the earliest years of the Rebbe's leadership, we already find the Rebbe rousing the students who would travel to their homes for Pesach to use the opportunity to review chassidic teaching in their locales. The Rebbe also requested that he be provided with a list of those students. Thus, already during the earliest years of the Rebbe's leadership the *Temimim* would go to many synagogues in fulfillment of the Rebbe's desire.

The first organized *Tahalucha* took place, as mentioned above, in the year 5715, with the participation of young men and *bachurim*. A large crowd of young married men and *Temimim* would walk together, singing lively chassidic songs, until they would reach other Jewish neighborhoods, at which time they would dance with the Jews of those particular neighborhoods. They would then separate, each of the young married men and *Temimim* going to his designated Shul, where he would speak to the assembled. After *Maariv*, those participating in the *Tahalucha* would gather together for a large *Kiddush*, after which they would return to the Rebbe's Shul, 770.

It was then customary, that upon their return to 770, the *Tahalucha* participants would gather in the Rebbe's antechamber, popularly known as Gan Eden HaTachton, where they would joyously sing Chassidic melodies. The Rebbe's chief-of-staff, Rabbi Chodakov, o.b.m., would enter the Rebbe's holy room and inform the Rebbe that the *Tahalucha* had safely returned. The Rebbe would then transmit, via Rabbi Chodakov, a brief blessing to all the *Tahalucha* participants. On one of these occasions the Rebbe said: "Since the song Hop Kazak was just being sung, may we dance (arein hopkin) directly into the true and complete Redemption." On another occasion (Shavuuous 5729) the Rebbe issued the blessing: "'Support my strides in Your pathways,' may walking in His pathways be with a sense of delight." (Parenthetically, during that Shavuuous *farbrengen*, the Rebbe explained this verse in terms of our spiritual service, based on a teaching of the holy *Baal Shem Tov*.)

On one particular occasion, when the *Tahalucha's* return was delayed, the Rebbe gazed

Index

Sichos.....	9
Selected Expressions.....	20
Maanos Kodesh.....	27
Kisvei Yad.....	30
Maps.....	32

Foreword

In connection with the Yom Tov of Shavuos, this booklet has been prepared containing:

A. A compilation of the Rebbe's sichos, various quotes, and responses on the importance of participating in the Tahalucha, prepared by Rabbi Michoel Seligson and translated by Rabbi Sholom B. Weinberg and Rabbi Yehuda Altein.

B. A sicha to the hanholo of Tzach and the Rebbe's mazkirus, in which the Rebbe requests that those who are lenient with regard to the established measure of consuming mashke (four shot glasses) should not participate in the Tahalucha, underscoring the seriousness of the matter and the Rebbe's personal responsibility for the Tahalucha. Courtesy of the editorial team of the sefer "עבודי דוד", currently in preparation, on Rabbi Dovid Raskin ע"ה, longtime Chairman of Lubavitch Youth Organization.

This קובץ is printed in memory of the esteemed Chossid, Rabbi Shmuel Menachem Mendel Butman ע"ה, who for many years was involved in organizing the Tahaluchah.

C. Practical details, including maps, schedules, and walking routes, are also included. Please note that adherence to the guidelines and timing is essential for safety and order, as coordination is done in conjunction with the NYPD.

It is essential for every Chossid to recognize the great responsibility of participating in the Tahalucha — an initiative which the Rebbe considered "a personal matter."

May it be the will of Hashem that we march from the Tahalucha to the march of victory — the true and complete redemption, may it indeed be immediately.

• • •

ב"ח

Tahalucha

Excerpts, Maxims and Unique Expressions of the Rebbe Regarding the Special Quality of the Tahalucha

יוצא לאור על ידי
צעירי אגודת חב"ד המרכזית
חג השבועות ה'תשפ"ו